

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 19116-08-20

14 אוקטובר 2020

לפני:

כב' השופטת אירית הרמל

נציג ציבור (עובדים) גב' אורנה רזניק

נציג ציבור (מעסיקים) מר אסי מזרחי

התובעת

ורדי, פרידמן, דודזון ושות' בע"מ
ע"י ב"כ: עו"ד אילן בומבך ועו"ד שגיא רחמים

-

הנתבעים

1. י. פרידמן ייעוץ בע"מ
 2. יוראי פרידמן
 3. יעל לוי
 4. יעקב פלקס
 5. דניאל כהן אשכנזי
- ע"י ב"כ: עו"ד אלינור אהרונסון

פסק דין

1. בפנינו תביעה לצו מניעה קבוע ובקשה דחופה לצווי מניעה זמניים במעמד צד אחד אשר הוגשו על ידי התובעת נגד כל הנתבעים. עוד בפנינו בקשה בהולה לצווי מניעה זמניים לאור שינוי נסיבות אשר הוגשה ביום 18.8.2020 על ידי התובעת נגד הנתבעים 2 ו-4 בלבד. הדיון בכל ההליכים האלו אוחד (ראו החלטות מיום 13.8.2020 ומיום 24.8.2020). משכך, נדון להלן בתביעה ובבקשות כמקשה אחת.

2. הצדדים:

א. ורדי, פרידמן, דודזון ושות' בע"מ (להלן – **התובעת**) היא חברה אשר הוקמה בשנת 1988 על ידי מר אברי ורדי ועוסקת במתן יעוץ בכל תחומי הביטוח העסקי.

ב. י. פרידמן יעוץ בע"מ (להלן – **הנתבעת 1**) היא חברה אשר הוקמה ביום 26.5.2020 על ידי עו"ד יחזקאל פרידמן, שהוא גם בעל מניותיה והדירקטור היחיד בה.

ג. עו"ד יוראי פרידמן (להלן – **הנתבע 2** או **יוראי**) הוא בנו של עו"ד יחזקאל פרידמן. הוא עבד בשורות התובעת כעובד שכיר משנת 1996 ועד שנת 2004. בשנת 2009 חזר לעבוד אצל

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 19116-08-20

1 התובעת. החל משנת 2012 הפך עובד שותף שכיר בתובעת. ביום 2.6.2020 הודיע לתובעת
2 על סיום עבודתו והמשיך בעבודתו במהלך 60 ימי הודעה מוקדמת עד לסיום יחסי
3 העבודה ביום 2.8.2020.

4
5 ד. עו"ד יעל לוי (להלן – **הנתבעת 3**), עו"ד יעקב פלקס (להלן – **הנתבע 4**) ועו"ד דניאל כהן
6 אשכנזי (להלן – **הנתבעת 5**) היו עובדי התובעת. הנתבעת 3 החלה לעבוד אצל התובעת
7 ביום 16.6.2016. הנתבע 4 החל עבודתו אצל התובעת ביום 28.2.2016 והנתבעת 5 החלה
8 עבודתה אצל התובעת ביום 7.1.2018. כל אחד מהם מסר לתובעת הודעת התפטרות ביום
9 7.6.2020 אשר נכנסה לתוקפה ביום 6.8.2020. הנתבעת 3 המשיכה לעבוד במרבית תקופת
10 ההודעה המוקדמת. הנתבעים 4 ו-5 המשיכו לעבוד בכל תקופה זו.

11
12 ה. בין כל אחד מהנתבעים 2 – 5 לבין התובעת נחתם הסכם עבודה בנוסח דומה, הכולל סעיף
13 סודיות (סעיף 7) וסעיף אי תחרות (סעיף 8).

3. יחסי התובעת ועו"ד יחזקאל פרידמן:

14
15 א. התובעת פרטה השתלשלות קשריה העסקיים עם עו"ד יחזקאל פרידמן ועם החברה
16 שהקים בשם פרידמן יועצים והשקעות בע"מ (להלן – **פרידמן בע"מ**) ביחס לטיפול
17 בלקוחותיהם וכי ביום 7.6.2020 הודיע עו"ד פרידמן לתובעת בכתב על סיום ההתקשרות
18 עמה ביום 31.7.2020 (ס' 20 – 46 לכתב התביעה).

19
20 ב. הנתבעים טענו כי יש לסלק על הסף את התביעה ככל שהיא נוגעת ללקוחות עו"ד יחזקאל
21 פרידמן, אשר פורטו בנספח 1 לתגובת הנתבעים לבקשת התובעת לצווי מניעה זמניים
22 (להלן – **לקוחות פרידמן**) וזאת מחמת חוסר סמכות עניינית ו/או העדר יריבות. לטענתם
23 הסכסוך האמתי בין הצדדים הוא סכסוך מסחרי על לקוחותיו של עו"ד פרידמן וסכסוך
24 זה אינו בסמכותו העניינית של בית הדין.

25
26 ג. במהלך הדיון המקדמי ביום 13.8.2020 הסכימו הצדדים, בין היתר, להחריג "לקוחות
27 פרידמן" מבירור התביעה והבקשה לצווי מניעה זמניים. הסכמתם זו קיבלה תוקף של
28 החלטה (עמ' 2 לפרוטוקול). בהתאם לכך, ביום 31.8.2020, בפתח חקירת מנהל התובעת,
29 מר אברי ורדי (להלן – **מר ורדי**), על תצהירו המשלים מיום 19.8.2020, הסכימו הצדדים
30 כי סעיפים 24 – 51 לתצהירו זה אינם חלק מהמחלוקת העומדת להכרעת בית הדין. נוכח
31 זאת, אף אנו לא נדון ביחסי התובעת ועו"ד יחזקאל פרידמן בפסק דין זה.

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 19116-08-20

4. טענות התובעת בתמצית:

א. הנתבע 2 איים על התובעת ועל מנהלה, מר ורדי, שאם הוא לא ימונה מנכ"ל התובעת ולא יקבל 40 אחוזים מרווחיה הוא יעזוב את התובעת ויקח עמו לקוחות ועובדים.

ב. בסמוך למועד מתן הודעה על התפטרותו החל הנתבע 2 להוציא לפועל את מזימתו ואיומיו אלו.

ג. בתקופת ההודעה המוקדמת יצר הנתבע 2 קשר עם לקוחות התובעת, הודיע להם כי היא עתידה "להתפצל" וכי יש להם אפשרות לקבל יעוץ על ידו באמצעות הנתבעת 1. חלק מהלקוחות הם: חברת מגלים, חברת נגב אנרגיה, אלון מרכזי אנרגיה, פי. אס. פי השקעות בע"מ, אנרגיאן, ברייטסורס ועוד. בהתנהגותו כאמור פעל הנתבע 2 בניגוד לתניות הסודיות ואי התחרות הקבועות בהסכם בינו לבין התובעת. בנוסף, הנתבע 2 רקם קנוניה ביחד עם הנתבעים 3 – 5 להתפטר ביחד מעבודתם בתובעת ולשמש שותפיו בנתבעת 1.

ד. הסכם העבודה בין הנתבע 2 לתובעת נחתם לאחר משא ומתן ביניהם, במהלכו לא הביע הנתבע 2 כל הסתייגות לתניות הסודיות ואי התחרות הקבועות בו. להיפך, לבקשתו נערכו שינויים בתנית אי התחרות.

ה. הנתבעת 3 טיפלה במהלך עבודתה בתובעת בלקוחות שעו"ד יחזקאל פרידמן היה מעורב בענייניהם. היא התפטרה מעבודתה אצל התובעת במהלך מתואם עם הנתבעים 2, 4 ו-5. הנתבעת 3 מסרה מידע הקשור בטיפול בלקוחות התובעת לעו"ד יחזקאל פרידמן. בהתנהגותה כאמור היא הפרה את סעיפי הסודיות ואי התחרות בהסכם שנחתם עמה.

ו. הנתבע 4 הודיע על התפטרותו זמן קצר לאחר שקיבל העלאה בשכר ובתיאום עם הנתבעים 2, 3 ו-5. הוא טיפל בלקוחות התובעת שטופלו גם על ידי הנתבע 2. בעקבות התפטרותו הודיעה לקוחה בשם **נקסטקום** לתובעת על הפסקת התקשרות עמה וכי החל מחודש אוגוסט 2020 יעבור הטיפול השוטף בענייניה לנתבע 4.

ז. הנתבעת 5 הודיעה על התפטרותה זמן קצר לאחר שחזרה מחופשה ללא תשלום (בהמשך לחופשת לידה). התפטרותה נעשתה בתיאום עם הנתבעים 2, 3 ו-4.

ח. הנתבעים 2 – 5 הציגו ועודם מציגים בפני לקוחות התובעת את האפשרות שיתנו להם שירותים מקצועיים באופן עצמאי ו/או באמצעות הנתבעת 1. בכך הם מפריס הוראות הסכמי העבודה שנחתמו בינם לבין התובעת לרבות חובת תום הלב וחובת האמון החלים עליהם.

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 19116-08-20

ט. הנתבע 2 ואביו, עו"ד יחזקאל פרידמן, יצרו קשר עם לקוחות התובעת בניגוד להסכמים עליהם הם חתומים במטרה לגרום להם "לעבור" לעבוד עם הנתבעת 1 ו/או לשדלם להעביר דרישה לתובעת כי הטיפול יהיה משותף ובתוך כך הנתבע 2 רתם את הנתבעים 3 – 5 למזימה, כך שיתפטרו בו זמנית מהתובעת, תוך הפרה גסה של תניות אי התחרות הקבועות בהסכמי העבודה שלהם עם התובעת.

י. במעשיהם ביצעו הנתבעים גזל סוד מסחרי (רשימת הלקוחות) ושימוש בו שלא כדין ובניגוד להוראות חוק עוולות מסחריות, תשנ"ט-1999.

יא. הנתבעת 1 קיבלה שלא כדין נכס, שהוא מידע עסקי סודי השייך לתובעת, מהנתבעים 2 – 5 והפיקה ממידע זה רווחים שלא כדין.

יב. התובעת תבעה סעד של צו מניעה קבוע במטרה לכפות על הנתבעים לקיים את הוראות הסכמי העבודה ובפרט הוראות בדבר סודיות ואי תחרות. התובעת טענה כי תתבע את נזיקה הכספיים עקב התנהלות הנתבעים לכשיתגבשו נזקים אלו.

5. טענות הנתבעים בתמצית:

א. בשנת 2012 בקשר עם עדכון תנאי העסקתו, הבטיחה התובעת לנתבע 2 כי הוא צפוי להתמנות למנהלה בעתיד. הבטחה זו חזרה על עצמה בשנת 2017 במסגרת דיון על עדכון תנאי העסקתו. במהלך שנת 2019 החל מנהל התובעת לדחות להגברת מעורבותו של בנו בניהול התובעת ובלקוחות שבטיפולו של הנתבע 2. בתחילת שנת 2020 חזר בו מר ורדי מהבטחה למנות את הנתבע 2 במקומו ותחת זאת דחק בו להתפטר מעבודתו בתובעת בדרך של השתלחויות מקוממות, אי תשלום המענק עבור רווחי 2019, אי הענקת תשלום שי בחג הפסח, כפי שקיבלו יתר העובדים בתובעת. התנהלות התובעת לא הותירה לנתבע 2 ספק כי אין לו עתיד בשורותיה וכי הוא אינו רצוי שם עוד. בנסיבות אלו החליט הנתבע 2 לסיים את העסקתו.

ב. הנתבע 2 לא איים על התובעת ועל מר ורדי ולא הציג בפניהם כל אולטימטום.

ג. סמוך לאחר מכן, הודיעו הנתבעים 3 – 5 על עזיבתם וכך גם עו"ד יחזקאל פרידמן. הנתבעים לא הסתירו לרגע כי בכוונתם לפתוח משרד משותף בתחום יעוץ הביטוח, כפי זכותם, שאף התובעת אינה חולקת עליה. הנתבעים מכחישים טענת התובעת לפיה החלטתם המשותפת לעזוב אותה ביחד היא הפרה של חובות אמון ותום לב. הנתבעים אנשים בוגרים וחופשיים אשר הבינו כי אין להם עתיד אצל התובעת. מר ורדי הבהיר כי

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 19116-08-20

התובעת היא בפועל חברה משפחתית אשר מעמד בעל מניות ושותף שמור רק לבנו. הנתבעים מקיימים קשרים אישיים וחבריים ביניהם והחלטתם להקים משרד חדש לא קמה כדי לפגוע בתובעת אלא כדי להקים ולבנות לעצמם עתיד מקצועי טוב יותר.

ד. הנתבעים הכחישו טענת התובעת כאילו הנתבע 2 הפר את חובותיו לפני ובמהלך תקופת ההודעה המוקדמת. לטענתם, הנתבע 2 המשיך עבודתו כרגיל בתקופת ההודעה המוקדמת ולא עדכן אף לקוח או גורם אחר בשוק הביטוח על עזיבתו הצפויה. הוא הניח כי בהמשך תבוצע חפיפה מסודרת ותצא הודעה ללקוחות בתיאום עם התובעת, דבר שלא קרה. בפועל, מר ורדי ניסה "להעלים" את הנתבע 2 מבלי שניתן ללקוחות שום הסבר לכך, דבר אשר הביא לפניו של לקוחות וגורמים בשוק אל הנתבע 2 בתהיות מה קורה. גם אז הודיע הנתבע 2 ללקוחות אלה כי הוא עוזב אך לא שידל ולא הציע דבר, לא דן בהתקשרויות עתידיות, לא הודיע כי התובעת עתידה "להתפצל" ולא הציע להם לקבל שירות באמצעות הנתבעת 1, כטענת התובעת. התובעת, מאידך, באמצעות מנהלה פנתה ללקוחות שהיו בטיפול הנתבע 2 בניסיון לשכנע אותם שהתובעת יכולה להעמיד לשירותם צוות חלופי שאינו נופל ברמתו מהנתבע 2 ואגב כך לא בחלה בהצגת מצגים שאינם נכונים בפני הלקוחות שנועדו "להקטין" את הנתבע 2 ואף להטיל דופי בו ברמה האישית והמקצועית, עד כדי הוצאת דיבה.

ה. עוד טענו הנתבעים כי אף לקוח לא שודל על ידי הנתבע 2 לעזוב את התובעת וכי עומדת לרשותה האפשרות לשכנע לקוחות בטיב השירות שלה וביכולתה להמשיך ולהעמיד לרשותם שירות מצוין לאחר עזיבת הנתבעים. ככל שמי מהלקוחות יחליט כי התובעת אינה יכולה להמשיך ולהעמיד לרשותו שירות ברמה שהוא קיבל מהנתבע 2 – צווי המניעה לא ישאירו אותו אצל התובעת אלא יגרמו לו לעבור ליועץ אחר, שלשי. כך שתוצאתם האמיתית של צווי המניעה תהיה פגיעה לשם הפגיעה בנתבעים, מה שמעיד כי מטרת התובעת היא נקם בנתבעים על שהעזו לעזוב אותה ולא הגנה על אינטרסים לגיטימיים שלה.

ו. ביום 5.7.2020, לאחר מתן ההודעה על התפטרותו, חתמה התובעת עם הנתבע 2 על שני הסכמים למתן יעוץ ביטוחי משותף אשר יתן גם לאחר עזיבת הנתבע 2 את התובעת ובמסגרת הנתבעת 1. בנוסף, ביום 5.8.2020, לאחר שכבר הסתיימו יחסי העבודה, פנה מנהל התובעת אל הנתבע 2 והציע לו לטפל במשותף בלקוח נוסף, **חברת סמארט** ואף התקיימה שיחת ועידה משותפת של הלקוח עם מר ורדי והנתבע 2 לטיפול בעניינו. באלה יש כדי לסתור את טענת התובעת בדבר קנוניה וכדי להעיד כי התובעת פועלת באופן ציני ומחושב ובהתאם לאינטרסים העסקיים שלה. היכן שנחוץ לה שיתוף פעולה עם הנתבע 2 – הוא כשיר וכשר להיות שותף עמה. היכן שאין לה מה להרוויח, כי הלקוחות לא ישארו

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 19116-08-20

1 אצלה אחרי עזיבתו, היא עותרת לבית הדין כדי להבטיח שאם לה לא יהיה, גם לנתבע 2
2 לא יהיה.

3
4 ז. הנתבעים הכחישו טענות התובעת באשר לנתבעים 3 – 5.

5
6 ח. התובעת לא הראתה **אינטרס לגיטימי**, כפי שהוכר בפסיקה, עליו אמורה להגן תנית אי
7 התחרות בהסכמי העבודה של הנתבעים 2 – 5. משכך, אין תוקף חוקי לתניה זו ואין בידי
8 התובעת עילת תביעה.

9
10 ט. ביחס לאותם לקוחות, שבכל מקרה אינם מתכוונים להישאר אצל התובעת לאחר עזיבת
11 הנתבעים, התובעת לא הראתה **אינטרס לגיטימי** להגביל את עיסוקם של הנתבעים. כל
12 שישנו הוא רצון נקם מצידה.

13
14 י. עתירת התובעת לצווי מניעה (זמניים וקבועים) שיגבילו את עיסוקם של הנתבעים
15 מופרכת על פניה לאור התניה שנכפתה על הנתבעים בהסכמי העבודה לתקופה של 18 –
16 24 חודשים בלבד. עוד ראיה להגשת התביעה משיקולים פסולים ונקמניים של התובעת.

17
18 יא. לחילופין ולמען הזהירות ציינו הנתבעים כי בהתאם לרף שנקבע בפסיקת בתי הדין
19 לעבודה, אף באותם מקרים חריגים – השונים בתכלית מהעניין נשוא תיק זה – שבהם
20 הוכחה הפרה חמורה של חובת תום הלב, משך הגבלת העיסוק לא עלה על 3 חודשים.

21
22 יב. לבסוף, התובעת לא הראתה כי נגרם לה נזק אלא דווקא להיפך. מאידך, צווי המניעה
23 יפגעו פגיעה קשה ומהותית בעיסוק הנתבע 2 בתחום מומחיותו, שהוא תחום מומחיות
24 ייחודית של הסדרי ביטוח לתחנות כוח ופרויקטים של תשתיות במימון בנקאי.

6. ההליכים בתיק:

25
26
27
28 במסגרת הדיון המקדמי ביום 13.8.2020 הוחלט בהסכמת הצדדים לדון בתביעה ובבקשה
29 לצווי המניעה הזמניים במאוחד. בהתאם לכך הגישו הצדדים תצהירים משלימים. התובעת
30 הגישה תצהיר משלים של מר ורדי. הנתבעים הגישו תצהירים משלימים של הנתבעים 2 ו-4.
31 כל המצהירים נחקרו על תצהיריהם ביום 31.8.2020. לאחר מכן הגישו הצדדים סיכומים
32 בכתב. התובעת הגישה סיכומי תשובה.

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 19116-08-20

7. הבקשה הבהולה לצווי מניעה זמניים לאור שינוי נסיבות:

א. ביום 18.8.2020 הגישה התובעת נגד הנתבעים 2 ו-4 בלבד בקשה בהולה לצווי מניעה זמניים לאור שינוי נסיבות.

ב. בבקשתה זו טענה התובעת כי בסמוך לדיון המקדמי ביום 13.8.2020 ואף לאחריו התקשרו לקוחות לנתבע 2 ובעקבות כך הודיעה חברת **ViaMaris** על הפסקת התקשרותה עם התובעת ביום 31.8.2020 וכך גם עשתה **תחנת הכוח MRC**. בנוסף לתובעת נודע כי לנתבע 2 נקבעו שיחות עם **נגב אנרגיה** וכי הוא מטפל בחברת **ברייטסורס** אשר הודיעה על הפסקת התקשרות עם התובעת ביום 31.7.2020.

ג. התובעת טענה כי בבקשתה הקודמת לצווי מניעה זמניים הניחה תשתית ראיתית לכך שהנתבע 2 הציג עוד בתקופת עבודתו בתובעת ומציג גם לאחר מכן בפני לקוחות התובעת מצג כאילו היא פוצלה וכי יש להם האפשרות לקבל יעוץ על ידו דרך הנתבעת 1. בכך מפר הנתבע 2 הוראת אי התחרות בהסכם שלו עם התובעת תוך הפרת אמון וחובת תום הלב כלפיה.

ד. עוד טענה התובעת כי אי מתן צווי המניעה הזמניים המבוקשים יצור אנדרלמוסיה במגזר העסקי, משיבינו המעסיקים וגם העובדים כי פתוחה בפניהם הדרך לפעול כך בכל מקום עבודה.

ה. בתגובה לכך טענו הנתבעים 2 ו-4 כי הבקשה היא ניסיון בחוסר תום לב של התובעת לחזור בה מההסכמה הדיונית שקיבלה תוקף של החלטה ביום 13.8.2020. כי עיקר הבקשה הוא מחזור של טענות ומסמכים שהיו בידי התובעת עוד בטרם הגישה הבקשה הראשונה לצווי מניעה זמניים; כי אין בבקשה עובדות המהוות "שינוי נסיבות" ואו טעמים משפטיים חדשים המצדיקים מתן צווי מניעה, בפרט כשנקבע הליך בזק לשמיעת התיק העיקרי ולבסוף כי בבקשה זו נסוגה התובעת מטענות עליהן הטילה את יהבה בבקשתה הקודמת לצווי מניעה זמניים אודות מעללי שידול לקוחות כביכול שביצע הנתבע 2 עוד במהלך תקופת עבודתו. טענות שלא נתמכו בבדל ראיה ואף הופרכו.

ו. ביום 24.8.2020 ניתנה החלטה לאחד הדיון גם בבקשה זו ביחד עם התביעה והבקשה הראשונה לצווי מניעה זמניים וזאת בשל כך שכרוכות בהן שאלות זהות ושאלות דומות של משפט ועובדה. הדיון נקבע ליום 31.8.20.

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 19116-08-20

8. הסעדים:

התובעת תבעה צווי מניעה קבועים נגד כל הנתבעים אשר עניינם בתמצית איסור על התקשרות עסקית בתחום הביטוח העסקי עם לקוחות התובעת ו/או מי שהיו לקוחות התובעת או לקוחות שהתובעת היתה ו/או נמצאת עמם במו"מ לרבות ביצוע עבודה עבורם; איסור על גילוי מידע פיננסי, עסקי ומסחרי לרבות סודות מסחריים ורשימת לקוחות התובעת לצד שלישי כלשהו.

9. המתווה המשפטי:

א. המדיניות השיפוטית הנהוגה היא שככלל לתנית הגבלת עיסוק בהסכם עבודה אישי כשלעצמה אין ליתן משקל רב. יש ליחס לה נפקות רק אם היא סבירה ומגנה בפועל על האינטרסים של שני הצדדים. בהעדר אינטרס לגיטימי עליו באה התניה להגן – יגבר עקרון חופש העיסוק וזאת מכמה טעמים:

הטעם הראשון, חוק יסוד: חופש העיסוק מעניק לעובד זכות לעבוד בכל עיסוק, מקצוע או משלח יד. חופש העיסוק הוא עקרון חוקתי. כישוריו של העובד במקצוע ובתחום מומחיותו הם קניינו והבסיס להשתכרותו ואלה מוגנים בחוק יסוד זה.

הטעם השני, משפט העבודה מונחה על פי עקרון יסוד המבוסס על חזקת חוסר השוויון הבסיסי שבין כוחו של העובד לכוחו של המעסיק. על פי עקרון זה אין ליתן תוקף לתניות בהסכם עבודה אישי, שיש להניח שעובד סביר לא היה מסכים להן מרצונו החופשי. ככלל, עובד חותם על תנית הגבלת עיסוק מחוסר ברירה; העובד רוצה להתקבל למקום העבודה אולם סביר להניח כי אם יסרב לחתום לא יועסק. בנוסף, הידע והניסיון שצובר עובד במהלך עבודתו הופכים לימים לחלק מכישוריו ואלה הינם קניינו. עובד סביר לא יוותר על זכותו להשתמש בכישוריו ובניסיון אותם רכש במהלך עבודתו.

הטעם השלישי, מקום עבודתו של אדם, שבו הוא מבלה חלק נכבד מיומו, אינו אמצעי השתכרות בלבד, כי אם מקום שממנו הוא מבקש להפיק סיפוק והגשמה עצמית. הגבלה על ניידות העובד תפגע בזכות להגשמה עצמית. ככלל, עובד עובר ממקום עבודה אחד למשנהו במטרה להתקדם ולשפר את תנאי עבודתו. האדם חופשי לעבוד במקום בו יחליט ואם לדעתו המעבר למקום עבודה חדש מיטיב עמו, זכותו לעשות כן.

הטעם הרביעי, המשק המודרני מבוסס על קיומה של תחרות חופשית בשוק פתוח וכלכלה חופשית. הגבלה על זכותו של עובד לעבור ממקום עבודה אחד למשנהו פוגעת בתחרות החופשית.

הטעם החמישי והאחרון, החברה האנושית מעוניינת במעבר מהיר וחופשי של מידע במשק.

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 19116-08-20

1 (ראו ע"ע(ארצי) דן פרומר ואח' – רדגארד בע"מ (4.6.1999) (להלן – הלכת צ'ק פוינט וכן
2 ע"א System UNC AES 6601/96 נ' משה סער ואח' (28.8.2000)).

3
4 ב. המשמעות היא כי הלכת צ'ק פוינט קבעה נקודת מוצא חדשה באפשרות להגביל עיסוקו
5 של עובד לאחר סיום עבודתו והיא: כי לא ינתן תוקף לתניה חוזית המגבילה את עיסוקו
6 של עובד אלא אם יעמוד המעסיק בנטל ויוכיח כי התניה מגנה על אינטרס לגיטימי שלו.

7
8 ג. בהלכת צ'ק פוינט ניתנו ארבע דוגמאות ל-אינטרס לגיטימי:

9
10 הראשון, קיומו של סוד מסחרי. יש מקום להגביל את חופש העיסוק של עובד על מנת
11 למנוע ממנו להשתמש, שלא כדין, בסוד מסחרי השייך למעסיקו הקודם. סודות
12 מסחריים מוגנים בחוק עוולות מסחריות, תשנ"ט-1999 (להלן – חוק עוולות מסחריות)
13 ומכוון שכך, הם מוגנים גם ללא תניה חוזית מגבילה.

14
15 השני, הכשרה מיוחדת. במקרה בו המעסיק השקיע משאבים מיוחדים ויקרים בהכשרת
16 העובד ובעקבות זאת התחייב העובד לעבוד אצלו למשך תקופה מסוימת, ניתן להצדיק
17 את הגבלת העיסוק של העובד למשך תקופה מסוימת כתמורה על ההשקעה של המעסיק
18 בהכשרתו. ברי, שאם העובד רכש את ההכשרה במהלך עבודתו הרגילה או על חשבונו
19 ובזמנו הפנוי, אין המעסיק הקודם רשאי להגבילו בשימוש שיעשה בה לאחר סיום
20 עבודתו.

21
22 השלישי, תמורה מיוחדת. יש לבחון האם העובד קיבל תמורה מיוחדת עבור התחייבותו
23 שלא להתחרות בעתיד במעסיקו עם תום יחסי העבודה ביניהם.

24
25 הרביעי, חובת תום הלב וחובת האמון. בין העובד לבין המעסיק קיימים יחסי אמון אשר
26 מטילים עליהם נורמות התנהגות חמורות יותר בהשוואה לחובת הקיום בתום לב.
27 בהקשר זה צוין כי חובות האמון המוטלות על בעלי תפקידים בכירים רחבות יותר
28 בהשוואה לעובדים זוטרים יותר ואף משתרעות גם לאחר שתמה תקופת יחסי העבודה
29 ובדרך כלל קשורה לנושא התחרות של העובד עם מעסיקו הקודם. יודגש כי חובת תום
30 הלב וחובת האמון חלות על העובד גם בהעדר תניה חוזית מפורשת (ע"ע(ארצי) 189/03
31 גירית בע"מ – מרדכי אביב ואח' (18.12.2003) (להלן – פס"ד גירית)).

32
33 ד. עוד נקבע בהלכת צ'ק פוינט כי רשימת הדוגמאות שלעיל אינה מהווה רשימה סגורה. בית
34 הדין ישקול כל מקרה לגופו, על מכלול נסיבותיו, כאשר הכלל המנחה הוא שאין ליתן
35 תוקף לתניה חוזית המגבילה עיסוק אלא לאחר שהוכח אינטרס לגיטימי כאמור וגם אז
36 לא יהיה בכך כדי לחייב את בית הדין ליתן תוקף לתניה הגבלת עיסוק. ההכרעה תעשה

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 19116-08-20

על פי איזון מכלול העקרונות והאינטרסים הנוגעים לענין והנסיבות הפרטניות של המקרה (ראו גם ע"ע(ארצי) 2912-11-10 מנחם מן – ספיר ספרינט בע"מ (14.11.2011) ס' 21 – 22)(להלן – פס"ד מנחם מן)).

ה. באשר לסוד מסחרי, נקבע בהלכת צ'ק פוינט כי בית הדין לא ייתן צו מניעה המגביל את חופש עיסוקו של העובד אלא אם כן עבודתו של העובד אצל המעסיק החדש מאיימת על עצם קיומו של המעסיק הקודם. מכאן שעל המעסיק הקודם להוכיח כי השימוש שיעשה בסוד המסחרי שלו יפגע בעסק שבבעלותו.

ו. באשר לנטל ההוכחה של סוד מסחרי קבעה הלכת צ'ק פוינט כדלקמן:

"סוד מסחרי" אינו מילת קסם. על מעסיק הטוען לקיומו של "סוד מסחרי" להוכיח את קיומו. היינו, עליו לתאר ולפרט מהו הסוד. אין להסתפק בתיאור כללי או בטענה כללית על קיומו של "סוד", כפי שאירע במקרה דנן, אלא יש להצביע לדוגמה על תוכנה, פורמולה, נוסחה מסוימת, רשימת לקוחות מסוימת, תהליך מסוים וכו'. במסגרת הוכחת ה"סוד המסחרי" על המעסיק הקודם להוכיח גם את היקפו ואת הזמן שעליו להיוותר בגדר "סוד". יתרה מזו, על המעסיק הקודם להוכיח, כי מדובר ב"סוד" וכי הוא נקט באמצעים סבירים במטרה להבטיח את שמירת הסוד המסחרי, כגון: חשיפתו בפני עובדים הזקוקים לו לצורך עבודתם ואי-חשיפתו לעובדים אחרים או שמירת החומר במקום מוגן.

במאמר מוסגר נוסף, כי אין לכחד שקיימת בעיה בהגנה על "סוד מסחרי" במהלך ניהול ההליך המשפטי. עם זאת, יש בידי בית-הדין כלים למנוע את פרסומו והפצתו, כגון: הטלת חיסיון על המידע וניהול ההליך בדלתיים סגורות".

ז. ויובהר כי הלכת צ'ק פוינט ניתנה ביחס לבקשה למתן צו מניעה זמני ואם כך מקום בו נטל ההוכחה הדרוש הוא ברמה של "לכאורה" - קל וחומר כאשר עסקינן בהוכחת התביעה לסעד של צו מניעה קבוע.

10. דיון והכרעה:

למען הסדר הטוב והפשטת הדברים נבחר כי תחילה נסקור את הרקע לסכסוך. לאחר מכן נגדיר המחלוקת בין הצדדים. לאחר מכן נבחן הראיות בתיק על פי סדר כרונולוגי ואז נבדוק האם הוכחו טענות התובעת ולבסוף נקבע הסעדים.

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 19116-08-20

הרקע לסכסוך:

א. מר ורדי הצהיר כי יחסיו עם הנתבע 2 התערערו משזה האחרון ניסה לשנות את מעמדו בתובעת. "הנתבע 2 רצה לשנות את הגדרת תפקידו, כך שיוגדר כמנכ"ל התובעת במקומי, ובתוך כך, להגדיל את תנאי שכרו, כך שיקבל 40% מרווחי החברה" (ס' 66 לתצהירו).

ב. הנתבע 2 הצהיר כי כבר עם שובו לעבוד בשורות התובעת בשנת 2009 ולאורך השנים הבאות, מר ורדי הציג בפניו מצג ונטע בו את התחושה שבעתיד הנתבע 2 ינהל את התובעת ויהיה שותף מלא בבעלות בה. הנתבע 2 הצהיר כי מר ורדי הציג אותו בפני לקוחות התובעת, אנשי ענף הביטוח וכל הגורמים עמם ניהלה התובעת קשר עסקי, כשותף שלו. כך נכתב על גבי כרטיס הביקור שלו (נספח 2 לתצהירו המשלים) וכך נכתב באתר האינטרנט של התובעת. הדברים אף מצאו ביטוי בהסכם מיום 20.3.2012 (נספח 10 לתצהיר משלים של מר ורדי), במסגרתו הפך הנתבע 2 שותף ברווחי התובעת. כך בנספח א' לאותו הסכם הוסכם כי בנוסף על שכרו החודשי – זכאי הנתבע 2 גם ל-10 אחוזים מהרווח השנתי, לפני מס, של התובעת, כאשר החל מחודש ינואר 2012 ישולם לו מידי חודש, בנוסף על שכרו החודשי, סכום נוסף אשר יהווה מקדמה על חשבון חלקו ברווחי התובעת. בנוסף, יהיה הנתבע 2 זכאי לאחוז מסוים מהתמורה שתתקבל ממכירת התובעת, כולה או חלקה, לצד ג', אם תימכר.

ג. עוד הצהיר הנתבע 2 כי הסדר השותפות ברווחי התובעת כפי שפורט בנספח א' להסכם האמור – היווה מנגנון כלכלי המדמה שותפות בבעלות, כשלב בדרך לשותפות במניות (ס' 9 לתצהירו המשלים). על הבטחתו למנות את הנתבע 2 למנכ"ל התובעת בעתיד, חזר מר ורדי גם בשנת 2017 במסגרת עדכון שכרו של הנתבע 2 וחלקו ברווחי התובעת (ס' 11 לתצהירו המשלים).

ד. מר ורדי הצהיר כי במסגרת הסכם העבודה מיום 20.3.2012 קיבל הנתבע 2 מעמד של "עובד שותף שכיר, שהקנה לו השתתפות ברווחי החברה בנוסף לשכרו הרגיל, אך ללא זכות למעורבות בניהולה" (ס' 54 לתצהירו המשלים) ובכך נמצאה תמיכה בגרסת הנתבע 2.

ה. על גרסתו זו חזר הנתבע 2 גם בעדותו הגם שהודה שההבטחה להתמנות מנכ"ל התובעת לא הוסדרה במסגרת הסכם העבודה שלו (עמ' 18 ש' 11 – 23 לפרוטוקול).

ו. התובעת לא הציגה גרסה אחרת מטעמה להבהרת הרקע לסכסוך אלא בחרה להתמקד במועד הסכסוך (ראו הצהרת מר ורדי בס' 66 לתצהירו המשלים).

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 19116-08-20

ז. בנסיבות אלו, אנו מקבלים טענת הנתבעים בדבר ההבטחה שניתנה לנתבע 2 על ידי מר ורדי ואשר נוגעת למעמדו ולחלקו ברווחי התובעת.

ח. הנתבע 2 הצהיר כי התנהל באופן עצמאי מול לקוחות התובעת, הן במישור המקצועי, שבו פיתח מומחיות ייחודית והן במישור קשרי הלקוח, מו"מ על תנאי ההתקשרות וכיוצ"ב. הוא פעל להביא לקוחות חדשים לתובעת, ניהל את הלקוחות, ניהל צוותי עובדים תחתיו, נטל חלק פעיל באופן שוטף בקבלת החלטות והתייעצויות הנוגעות לניהול המשרד, העובדים וההיבטים העסקיים (בניגוד לסעיף 2.6 לנספח א' להסכם מיום 20.3.2012 הקובע כי לנתבע 2 לא תהא כל זכות להתערב בניהול ענייני התובעת). בשנת 2013 ניהל את פרויקט העברת המשרד מ"מגדל המאה" למשכנו הנוכחי במגדל עזריאלי כולל איתור המקום, הסכמי השכירות, תכנון וביצוע הפרויקט. בנוסף, ניהל צוותי עובדים שסייעו לו בטיפול בלקוחות שבאחריותו, עסק בהכשרה ולימוד של עורכי הדין. היה שותף בתהליכי גיוס עובדים, ראיון מועמדים וההחלטה על קבלת עובד נעשתה לרוב בשיתוף עמו (ס' 13, 14, 15 לתצהירו המשלים). גם גרסתו זו לא נסתרה והיא מבהירה ומחזקת את טענת ההבטחה.

המחלוקת:

א. הנתבע 2 הצהיר כי במהלך שנת 2019 הודיע לו מר ורדי כי בכוונתו לעבוד פחות בתובעת ולהתמקד בדברים אחרים. במקביל החל מר ורדי לדחוף להגברת מעורבותו של בנו, מתן, בניהול התובעת ובלקוחות שבטיפול הנתבע 2 (ס' 16, 17 לתצהירו המשלים). גרסה זו לא נסתרה.

ב. המחלוקת בין הצדדים מתמקדת במה שקרה לאחר מכן וליתר דיוק בתחילת שנת 2020. מר ורדי הצהיר כי החל מחודש פברואר 2020 החל הנתבע 2 לאיים עליו כי אם דרישותיו להתמנות מנכ"ל התובעת ולקבל 40 אחוזים מרווחיה לא ייענו, הוא יעזוב ויקח עמו לקוחות ועובדים (ס' 67 ו-68 לתצהירו המשלים).

ג. בחקירתו נשאל מר ורדי על איומיו של הנתבע 2 והעיד כי בתפיסתו הסובייקטיבית ראה בדברי הנתבע 2 איום לפיו, אם לא ישופרו תנאיו לרמה שהוא רוצה – יגרם נזק לתובעת (עמ' 9 ש' 9 – 12 לפרוטוקול).

ד. הנתבע 2 הצהיר כי במהלך פגישות שקיים עם מר ורדי בחורף 2019 אמר לו מר ורדי בנמה עניינית שהוא יכול לעזוב את התובעת ולא יקרה שום דבר, אף עובד לא יעזוב ואף לקוח לא יעזוב. על כך השיב הנתבע 2, גם הוא באופן ענייני, כי לדעתו מר ורדי לא מעריך נכון את המצב. מבחינת חלק מהעובדים הנתבע 2 דמות מרכזית וכי עזיבתו

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 19116-08-20

תזעזע אותם (ס' 17 לתצהירו המשלים). עוד הצהיר הנתבע 2 כי בפגישה נוספת שהתקיימה ביום 11.2.2020 רוח הדברים בינו לבין מר ורדי השתנתה ובכל זאת מר ורדי הבטיח לחשוב ולחזור אל הנתבע 2 בתשובה בענין נושא מענק הרווחים (ס' 18 לתצהירו המשלים). הנתבע 2 נחקר על כך וחזר על גרסתו זו (עמ' 20 ש' 32 – 33 ועמ' 21 ש' 1 – 16 לפרוטוקול).

ה. בחקירתו העיד מר ורדי כי הבטחתו לנתבע 2 לשקול את דרישתו אינה מאיינת ואינה סותרת את האיום שחש בדבריו (עמ' 9 ש' 13 – 25 לפרוטוקול). אנו סבורים כי עדותו זו של מר ורדי אמינה ואנו מקבלים אותה. אנו מתרשמים כי בניגוד להצהרת הנתבע 2, מר ורדי הבין היטב את המצב אליו הוא נקלע כמנהל התובעת: מצד אחד הנתבע 2 הוא העובד הבכיר אחריו בתובעת. הוא עובד ותיק, עצמאי, מוכשר, אחראי, שמטפל בפלח לקוחות מיוחד באמצעות מיומנות ייחודית שרכש בתחום של תחנות כוח ופרויקטים של תשתיות במימון בנקאי, מנהל צוות עובדים תחתיו וקשריו עם הנתבעים 3 – 5 טובים מאד. הנתבע 2 דרש להתמנות מנכ"ל התובעת לכשמר ורדי יפרוש מתפקידו זה ולקבל חלק נכבד מרווחי התובעת. מאידך, התובעת היא רכושו שאותו ברצונו להעביר לבנו, מתן. זו דילמה לא פשוטה לפתרון כי מעורבים בה אינטרסים אישיים, משפחתיים בצד אינטרסים כלכליים ולכן אך סביר שמר ורדי ביקש זמן לחשוב על דרישות הנתבע 2 על אף נימת האיום ש"שמע" מר ורדי.

התנהלות הצדדים לאחר השיחה ביום 11.2.2020:

ו. משמר ורדי התמהמה לחזור עם תשובה – שלח לו הנתבע 2 הודעת דואר אלקטרוני כתזכורת ביום 22.2.2020 (ס' 19 לתצהירו המשלים ונספח 12 לתצהיר משלים של מר ורדי) ונענה על ידי מר ורדי כי בדיקתו תסתיים בעוד כ-2 – 3 שבועות. בהודעת דואר אלקטרוני מיום לאחר מכן (23.2.2020) התרעם הנתבע 2 על הסחבת והתגובות האגרסיביות שמר ורדי נוקט בעניינו והוסיף: "לא היה שום 'איום' באמירה שלי לך, שהמשרד יעבור זעזוע אם אאלץ לעזוב, אלא תיאור של המצב לאשורו. אני מעורה בחיי משרד ויודע מה העובדים מרגישים וחושבים ואתה יכול לבדוק זאת בעצמך עם האנשים....המטרה שלי היתה ונשארה, להישאר במשרד ולתרום לשגשוגו, כפי שעשיתי תמיד, אולם ברור כי חייב להיות ביטוי הולם לפעילות שלי".

ז. בתשובה לכך כתב מר ורדי הודעת דואר אלקטרוני מאותו היום כך: "אזכור הסכם העבודה בין הצדדים אינו איום, אלא מבהיר את מצב העניינים. ההסכם מגדיר בצורה ברורה את מערכת היחסים, הסמכויות, מי כפוף למי, מה המחויבויות וגם מה התגמול...אתה מפעיל כל הזמן לחץ לשנות את ההסכם, רומז שתעזוב אם לא יתנו לך מה שאתה רוצה, אך נכון לרגע זה, לא הסכמתי לשנות ההסכם, וזכותי לשקול ולפעול

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 19116-08-20

1 לטובת העסק, כפי שאני רואה זאת. גם בדוא"ל מטה אתה כותב: "אם אאלץ לעזוב"
2 כאילו שמישהו ניסה לאלץ אותך לעזוב. מצב העניינים הוא שאתה העמדת את זה
3 באופי כזה שאם לא תקבל מה שאתה רוצה – תעזוב. זכותך כמובן לעזוב" (הדגשה לא
4 במקור).

5 ח. הנתבע 2 העיד כי הודעת דואר אלקטרוני זו מיום 23.2.2020 של מר ורדי אליו היוותה
6 נקודת מפנה שבעקבותיה הוא פנה בחודש אפריל 2020 ליעוץ משפטי של באת כוחו ולמד
7 כי תניות הסודיות ואי התחרות בהסכם מיום 20.3.2012, אינן חוקיות (עמ' 18 ש' 32 –
8 33, עמ' 19 ש' 1 – 20 לפרוטוקול).

9 ט. ביום 3.4.2020 הודיע מר ורדי לנתבע 2 בהודעת דואר אלקטרוני החלטתו (נספח 12
10 לתצהירו המשלים) ובין היתר כתב כך:

11 "אנחנו לא שותפים והדיון הוא לא על השותפות בינינו, אתה עובד המשרד, שכיר, שיש
12 לו הסכם עבודה על פיו מקבל מעבר לשכר ורכב, גם בונוס בצורה של השתתפות ברווחים
13 – זה הכל. המחויבות שלך היא מחויבות בסיסית שיש לכל עובד הגון לחברה ולמנהל,
14 כפי שמצוין במפורש בחוזה העבודה שלך... בניגוד למה שנאמר בדוא"ל שלך, קיבלת
15 ממני יחס לא רק טוב אלא יוצא מהכלל לכל אורך השנים, קידמתי אותך לא רק בידע
16 מקצועי, אלא גם נתתי לך חופש פעולה מלא עם לקוחות המשרד, לא נהגתי כמו אחרים
17 שמקטינים את העובדים ומופיעים בכל הלקוחות כגורם המקצועי בעל המשקל,
18 ועשיתי הכל על מנת להעצים אותך בעיני הלקוח, אלא שבתקופה האחרונה החלטת
19 כנראה שהגיע הזמן להשיג שינוי קיצוני בהסכם העבודה שלך, לשפר את תנאיך,
20 והתחלת להפעיל לחץ, לאיים, לציין שבלעדיך החברה תתמוטט ויעזבו הלקוחות
21 והעובדים... צר לי כי בחרת בדרך זו.... כפי שאמרתי פעמים רבות, אין בעיה עם מי
22 שרוצה לפעול במסגרת עצמאית (ככל שזו הדרך בה תחליט ללכת כפי שציינת), ואני
23 מאחל לך הצלחה כל עוד אתה פועל בהגיונות ועל פי הסכם העבודה כלפי החברה בה
24 אתה עובד, הן ביתרת תקופת עבודתך, אם אתה מחליט להתפטר, והן לאחר מכן
25 כמתחייב מסעיפי הסודיות ואי התחרות עליהם חתמת. יש בישראל אלפי לקוחות
26 שאינם לקוחות החברה, או במו"מ עמה, כך שיש כר נרחב לפעולה" (הדגשה לא במקור).

27 י. הנתבע 2 הצהיר כי לאחר שמר ורדי דחה את דרישותיו – הוא החל להשתלח כלפיו,
28 סירב לשלם לו את המענק בגין רווחי שנת 2019 ובחג הפסח נמנע מלהעניק לו תשלום
29 שי לחג. התנהלותו בחודשים אפריל ומאי 2020 לא הותירה ספק אצל הנתבע 2 כי הוא
30 אינו רצוי עוד בתובעת וכי אין לו שם עתיד. בנסיבות אלו מסר לתובעת הודעת
31 התפטרות ביום 2.6.2020 (ס' 18, 22 – 26 לתצהירו המשלים).

32 יא. מר ורדי כלל לא הכחיש טענות אלו של הנתבע 2. הוא רק הצהיר כי הבהיר לנתבע 2 כי
33 בהתאם להסכם העבודה שלו, המועד לתשלום המענק בגין רווחי שנת 2019 הוא 30 יום

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 19116-08-20

לאחר פרסום המאזן ובשנים קודמות שילמה התובעת המענק מוקדם יותר כמחווה ואין בכך כדי לשנות מתנאי הסכם זה (ס' 74 לתצהירו המשלים). בחקירתו אישר מר ורדי כי הנתבע 2 זכאי למענק זה וכי התובעת תכבד את ההסכם ותשלם לו המענק 30 יום לאחר שהמאזן שלה יפורסם עד סוף שנת 2020 (עמ' 8 ש' 19 – 22 לפרוטוקול). עוד הצהיר מר ורדי כי התובעת לא העניקה שי בחג הפסח האחרון לארבעת המשתכרים הגדולים בה (ס' 75 לתצהירו המשלים) ובחקירתו פירט את שמותיהם: אברי ורדי, מתן ורדי, יוראי פרידמן ויחזקאל פרידמן (עמ' 8 ש' 24 לפרוטוקול).

יב. מראיות אלו אנו מסיקים כי גם אם באופן סובייקטיבי חש מר ורדי בנימה של איום מצד הנתבע 2 – איום זה לא השפיע עליו לשקול את שיקוליו ולקבל את החלטתו ומרגע שקיבל אותה – גם לא חשש לשדר לנתבע 2 כי אינו רצוי עוד בתובעת.

יג. ואכן, ביום 2.6.2020 הודיע הנתבע 2 לתובעת על התפטרותו אשר תכנס לתוקף לאחר 60 יום.

התפטרות הנתבעים 2 – 5:

יד. התובעת טענה כי הנתבע 2 רקם קנוניה ביחד עם הנתבעים 3 – 5 להתפטר ביחד מעבודתם בתובעת ולשמש שותפיו בנתבעת 1 (ס' 4 ו-90 לכתב התביעה וס' 2 ו-72 לתצהיר משלים של מר ורדי).

טו. הנתבע 2 הצהיר כי אביו, עו"ד יחזקאל פרידמן, וכן הנתבעים 3 – 5 אנשים בוגרים, חופשיים, שזכאים ומסוגלים לחשוב ולקבל החלטה לגבי עתידם. הקשרים שלו עמם אישיים. הם מרבים להיפגש ולחלוק עניינים אישיים ומקצועיים. מתוך כך התגבשה החלטה להקים ביחד משרד חדש, משותף, לא מתוך רצון לפגוע בתובעת אלא מתוך רצון להקים בית מקצועי טוב יותר. עוד הצהיר הנתבע 2 כי נוכח יחסו הפוגעני של מר ורדי כלפיו – הוא היה מתפטר גם אם האחרים היו בוחרים להישאר (ס' 29 – 33 לתצהירו המשלים).

טז. הנתבע 2 נחקר ארוכות על כך והעיד כך:

ש. מי פנה לשאר הנתבעים והציע להם לעזוב את המבקשת, איך זה היה?
ת. קודם כל אני שיתפתי, אני לא הצעתי לאנשים, אני דיברתי על הבעית שלי במשרד עם אברי, דברתי עם יעקב תקופה מאוד ממושכת. מאזור חודש פברואר הוא ידע שיש לי בעיות רציניות עם אברי וזה לא היה רק הבעיות, היו לנו גם הרבה תסכולים מאיך שהעסק הזה מתנהל וזה עלה בהרבה מאוד שיחות בינינו, להערכתי מאזור פברואר 2020.
ש. עד 2/20 לא היו שיחות בין הנתבעים בדבר תסכולים מהמבקשת?

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 19116-08-20

- ת. היו תסכולים אחרים, למשל העובדה שמתן שעובד במשרד ומקבל יחס
ש. שאחרים לא מקבלים, כמעט לא בא לעבודה תקופות מאוד ארוכות ולא
נושא במאמצים שאחרים נושאים, זה לא היו תסכולים רק מנת חלקנו
אלא מנת חלקם של רוב עובדי המשרד.
ש. זה לא בא לידי ביטוי בשום מקום.
ת. אתה דווקא טועה, זה בא לידי ביטוי, לא בכתב, זה לא דברים שכותבים,
זה בא לביטוי בפגישה הראשונה שלי עם אברי בקפה קפה ב- 10/2019
ובפגישה הזאת אמרתי לאברי ודרך אגב אמרתי את זה בהקשר חיובי, על
רקע שהוא רצה למנות את מתן להיות מנהל המשרד, ואני אמרתי לו
שמתן כרגע לא מתאים לדבר הזה מפני שהוא גם לא צבר את הנסיון גם
אין לו מעמד במשרד, רק אציין שאברי הסכים אתי בעניין הזה.
ש. כשאתה אומר שדברת עם מר פלקס, דברת עם עוד אנשים?
ת. לא.
ש. דברת רק עם פלקס וסוכם שאתם מקימים ביחד?
ת. לא סוכם שום דבר, דיברנו, היו לנו מחשבות, היו לנו גם מחשבות כאלה –
בחודשים פברואר, מרץ, אבל לא התגבשו לשום דבר כי אני בעצמי לא
החלטתי מה אני רוצה לעשות.
ש. אתה מדבר אתו ואומר שאנחנו שוקלים להקים עסק?
ת. אני לא אמרתי שאנחנו שוקלים כי בשלב הזה הייתי רק אני...
ש. האם באותו שלב חשבת איך אתה מקים את העסק, כי הרי יש לך בעיה
שלכאורה לפי החוזה אתה לא יכול להקימו על סמך לקוחות שתביא
מהמבקשת?
ת. אני לא חשבתי על זה בשלב הזה, כי זה היה משהו מאוד אמורפי, והאמת
שבשלב הזה חשבתי שהעניינים עדיין יסתדרו. רק מאוחר יותר הבנתי
שהם לא הולכים להסתדר.
ש. מתי הבנת?
ת. כמו שאמרתי, העניינים התחילו להדרדר במייל המפורסם מחודש
פברואר והמשיכו להדרדר במרץ".
ש. אם אתה אומר שאתה מדבר עם פלקס ואתם שוקלים בפברואר ומרץ
להקים עסק, לא דיברתם ממה העסק יחיה ומי הלקוחות
הפוטנציאליים?
ת. זה לא קשור לשיחות עם יעקב פלקס, זה לא מה שהיה בשיחות האלה.
חשבתי שאני, שיש לי הרבה קשרים ומוניטין בשוק, בוא לא נשכח ב- 10
שנים אחרונות, על סמך הניסיון שלי ב- 10 שנים האחרונות שבהן גייסתי
המון לקוחות למשרד אברי הנחתי שאמשיך לגייס לקוחות חדשים, הרבה
אנשים מכירים אותי ובתחום שאני מתמחה למעשה כל השחקנים
הפעילים מכירים אותי". (עמ' 22 וכן 23 ש' 1 – 5 לפרוטוקול).
- ועוד נחקר והעיד:
- ש"ש. שתף אותנו באינטרקציה עם שאר הנתבעים, סיפרת שעם פלקס התחלת
לדבר על זה בפב'-מרץ, מתי זה קרם עור וגידים. אמרת באמצע מאי האם
בשלב זה שיתפת יותר אנשים?
ת. אתה יכול להיות קצת יותר קונקרטי?
ש. יש לנו עוד כמה נתבעים ואנחנו רואים שבשלב הזה, כל פעם עוד אחד
מודיע לאברי ורדי על עזיבה מהמשרד. איך זה קורה שכולם פתאום בבת-
אחת מודיעים על העניין הזה? עם מי דברת ואת מי שכנעת.
ת. אני אספר לך למה כולם עזבו באותו יום, זה לא סוד כולם עזבו כי כולנו
ביחד הולכים להקים משרד חדש, כשותפים, לא הסתרנו את זה, דווקא
הסיבה שכולם עזבו ביחד, כי לא חשבנו שזה נכון שאם כבר כולם בימים
האלה יודעים שהם עוזבים אז מישהו ישאר במשרד, חשבנו שנכון לשים
את זה על השולחן.
ש. ממתי החליטו שותפיך שהם עוזבים?

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 19116-08-20

ת. אני לא יודע מתי הם החליטו, מתי אצלם נפלה ההחלטה. אני לא דברתי עם כולם. אני דברתי עם יעקב, ואני דברתי עם אבא שלי שלא הייתי בטוח אנג' מה הוא רוצה לעזוב ואם הוא רוצה לצאת להרפתקה יחד אתי ויעל בכלל מי שדיבר איתה זה יעקב, לקראת שעזבנו אני דברתי איתה כבר, ודניאל מי שדיבר אתה בכלל זה היו יעקב ויעל שהיו חברים טובים שלה.

ש. וכל זה קורה מתי? מתי מודיעים לכם אנחנו אתכם, באפריל מרץ?
ת. לא. אני מעריך שהם החליטו סופית בחודש מאי.
ש. ומתי הם החליטו לא סופית, מתי החל שלב ההתלבטות אצלם?
ת. אני לא יודע, כי אני בכלל לא דיברתי איתם. השלב שדיברתי איתם אני חושב שזה בחודש מאי". (עמ' 23 ש' 16 – 33 ועמ' 24 ש' 1 – 4 לפרוטוקול).

יז. הנתבע 2 אפוא העיד כי החל מחודש פברואר 2020 שיתף את הנתבע 4 בבעיה שלו עם התובעת אך לא דיבר עם הנתבעות 3 ו-5. עדותו זו לא נסתרה. עוד העיד הנתבע 2 כי ההחלטה לעזוב את התובעת התגבשה אצלו בסוף חודש מאי 2020 (עמ' 19 ש' 30 – 32 וכן בעמ' 21 ש' 27 – 28 לפרוטוקול)

יח. להשלמת התמונה נבחן גם את גרסתו של הנתבע 4 באשר לנסיבות בגינן החליט להתפטר מהתובעת. הנתבע 4 הצהיר כי קיבל מסר ברור ממר ורדי כי לעולם לא יהיה שותף בתובעת. הוא שיתף את הנתבע 2 בכך וכאשר שמע על כוונת האחרון לעזוב את התובעת ולפתוח משרד חדש, התגבשה אצלו ההחלטה להצטרף לנתבע 2. הנתבע 4 הצהיר עוד כי החלטה זו התקבלה אצלו ללא כל לחץ או שידול מצד הנתבע 2 לעזוב את התובעת (ס' 13 – 17 לתצהירו).

יט. הנתבע 4 נחקר על גרסתו זו והעיד כך:

ש"ש. מתי החלטת לעזוב את העבודה אצל המבקשת?
ת. בסוף מאי סמוך מאוד למועד ההודעה שלי למבקשת.
ש. מתי זה התחיל להתבשל אצלך?
ת. ההחלטה לעזוב את המשרד של אברי התגבשה אצלי מאוחר אבל השיחות על היחסים בין אברי ליוראי, בפרט כל מה שקורה ביניהם בעיקר על השיחות בין יוראי לאברי על ההבטחות שהוא נתן ליוראי להיות מנכ"ל החברה, התחיל ו בסביבות אמצע או סוף פברואר, אני לא בטוח.
ש. מתי הבנת שיוראי רוצה להיות מנכ"ל של המבקשת?
ת. השיחות על מי יהיה השותף המנהל של החב' שהקמנו, למיטב זכרוני היו ממש בסמוך לעזיבה שלנו את החברה, לדעתי זה היה...
כשבירה"ד מפנה אותי שאני נשאל על מתי יוראי רוצה להיות מנכ"ל של התובעת, ורדי פרידמן דויזדון ושות', אני משיב – משיחות שהיו לי עם יוראי הבנתי שכבר ב- 2012 אברי ויוראי דיברו על זה שיוראי יהיה מיועד בעתיד לנהל את החברה, הבנתי שבמהלך השנים היו שיחות נוספות כאלה ולמדתי בדיעבד שלקראת 2019, רוח הדברים השתנתה ואברי התחיל ללכת בכיוון אחר שיוראי הבין ממנו שיכול להיות שאברי נסוג בו מההבנה שהיתה ביניהם והוביל לכיוון אחר כמו ל משל רעיון של מנכ"ליות משותפת.

ש. מדוע החלטת לעזוב את המבקשת?
ת. קודם כל עשיתי את זה בלב כבד מאוד היו לי יחסים מאוד טובים עם אברי ועם מתן, ב- 11/2019 נפגשתי עם אברי ביקשתי שיחה אישית ובשיחה ביקשתי מאברי להבין מה הולך להיות העתיד שלי בחב' והסברתי לו שאני

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 19116-08-20

מקווה ומצפה להיות שותף בחב', זו היתה שיחה טובה חברית שנעשתה מחוץ למשרד, אברי אמר שהוא רואה בבקשה שלי יוזמה חיובית, שבאופן עקרוני הרעיון נראה לו הגיוני אבל ביקש לדבר אתי באופן גלוי ולהזהיר אותי אם אפשר לומר את זה ככה שאני לא אהיה שותף בחב' כמו מתן היות וברקע שוחחתי עם יוראי היה לי ברור למה אברי מתכוון. לאחר מכן ביקשתי מאברי לקיים שיחות שימסדו את ההבנה הזאת למהלכים אופרטיביים, אבל שיחות כאלה לא התקיימו, אברי היה אומר לי שהוא זוכר את השיחה שהיתה לנו על העתיד שלי במשרד, גם בתק' הקורונה היינו מדברים והוא היה אומר לי אנחנו נדבר על זה בשבוע הבא. אני הייתי מאוכזב באופן אישי מהדפוס הזה כי בד"כ זה לא היה אופי היחסים שלי עם אברי, בד"כ כשהיינו מסכמים משהו זה היה קורה.

ש. היית מגדיר את היחסים שלך ושל אברי כטובים?
ת. בהחלט". (עמ' 27 ש' 20 – 33 ועמ' 28 ש' 1 – 17 לפרוטוקול).

כ. הנתבע 4 חזר אפוא בעדותו על גרסתו וזו לא נסתרה. קרי, החלטתו לעזוב את התובעת התגבשה בסוף חודש מאי 2020, לאחר שהתברר לו כי הנתבע 2 יודיע על התפטרותו והחלטתו זו התקבלה על ידו באופן עצמאי וללא כל לחץ או שכנוע מצד הנתבע 2.

כא. מעדות הנתבעים 2 ו-4 עולה כי הנתבע 2 כלל לא דיבר עם הנתבעות 3 ו-5 על החלטתו לעזוב את התובעת. היה זה הנתבע 4 שהודיע להן על החלטתו לעזוב את התובעת וזאת מיד לאחר שקיבל החלטתו לעזוב את התובעת בסוף חודש מאי 2020. הוא נחקר על כך והעיד כדלקמן:

ש. איך החלטתם, הנתבעים, לבוא ולפרוש ביחד?
ת. חזרתי הביתה לבת זוג שלי יעל ואמרתי לה לאור כל מה שקורה אני מתחיל להרגיש שלא הולכת להיות ברירה אלא לעזוב את המשרד ובאופן טבעי היא לא אמרה שהיא תישאר אצל אברי בזמן שאעבור למשרד אחר. דניאל היא חברה מאוד קרובה שלנו. היא היתה מאוד מאוד מאוכזבת מזה שהחלטנו לעזוב והיא החליטה להצטרף אלינו". (עמ' 28 ש' 26 – 30 לפרוטוקול).

כב. גם עדותו זו של הנתבע 4 לא נסתרה.

כג. אנו מוצאים את עדות הנתבעים 2 ו-4 עקבית ואמינה וקובעים כי התובעת לא הוכיחה טענתה לפיה הנתבע 2 רקס מזימה עם הנתבעים 3 – 5 ו/או מי מהם או שידל מי מהם לעזוב את התובעת ולחבור אליו.

כד. מר ורדי הצהיר כי הנתבעת 3 טיפלה במהלך עבודתה בתובעת בלקוחות שעו"ד יחזקאל פרידמן היה מעורב בטיפולם (ס' 92 לתצהירו המשלים) וכן הצהיר כי הנתבעת 5 הודיעה על התפטרותה זמן קצר לאחר שחזרה מחופשה ללא תשלום (בהמשך לחופשת לידה) לעבוד אצל התובעת (ס' 100 – 101 לתצהירו המשלים). אין בכך כדי להוכיח שידול או מזימה מצד הנתבע 2. דווקא האופן בו התנהלה הנתבעת 5 תומכת בגרסת הנתבעים. אילו התגבשה החלטתה להתפטר מהתובעת קודם לסוף חודש מאי 2020 – סביר שהיא לא היתה שבה לעבודה ביום 17.5.2020 אלא מודיעה על התפטרותה כבר אז.

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 19116-08-20

כה. הנתבעים 2 – 5 נתנו לתובעת הודעות התפטרות בכתב. בהודעתו פירט הנתבע 2 את הסיבות להתפטרותו (נספח 6 לתצהירו המשלים). בהודעתם לא פירטו הנתבעים 3 – 5 הסיבות להתפטרותם אך הודו לתובעת על תקופת העסקתם. כל הנתבעים 2 – 5 נתנו לתובעת הודעה מוקדמת של 60 יום ואף עבדו בתקופה זו. התובעת לא הראתה כוונה מצדם להתפטר בסמיכות מעבודתם אצלה במטרה לגרום לה נזק (להשוואה ראו סע"ש(ת"א) 25953-12-14 ד"ר שלמה כהן ושות' – משרד עורכי דין – אמירה מנגלוס ואח' (18.1.2015) (להלן – פס"ד שלמה כהן). בקשת רשות ערעור על פסק דין זה נדחתה. ראו בר"ע(ארצי) 46743-01-15 ד"ר שלמה כהן – אמירה מנגלוס ואח' (29.1.2015)).

כו. סביר בעינינו כי התפטרות הנתבעים 2 – 5 בסמיכות זמנים, כאשר באותו מועד גם עו"ד יחזקאל פרידמן הודיע לתובעת על סיום התקשרותו עמה (7.6.2020), עלולה כשלעצמה (אף ללא קשר לטענת התובעת בענין שידול לקוחותיה) לגרום נזק לתובעת. הנתבעים יכלו לצפות נזק זה והנתבע 2 אף צפה זאת, על פי גרסתו שלא נסתרה, כבר בחודש פברואר 2020 עת הבהיר למר ורדי כי התפטרותו מהתובעת תהווה זעזוע מבחינת חלק מהעובדים. מר ורדי, בחקירתו, גם העיד כי:

"אני חושב שכשעוזבים 5 אנשים בבת אחת והמשרד צריך למצוא אנשים במקומם, מישהו צריך להבין שמי שמנהל את המשרד מבזבז 50% מזמנו בלמצוא את האנשים חוץ מהלקוחות שהוא צריך לטפל בהם. העיסוק העיקרי היה למצוא אנשים שיהיו אנשים טובים, בעלי ניסיון ושיבואו בטווח זמן קצר" (עמ' 11 ש' 26-29 לפרוטוקול).

כז. דע עקא שהתובעת לא הוכיחה נזק כתוצאה מהתפטרותם של הנתבעים 2 – 5 בסמיכות זמנים. מהודעת דואר אלקטרוני של מר ורדי למר שלומי לוי מחברת אנרג'יאן מיום 12.7.2020 (נספח 19 לתצהיר משלים של מר ורדי) עולה כי התובעת כבר אז קלטה עובד בכיר במקום הנתבע 2 "בעל ניסיון של עשרות שנים בענף וכן לאור התפתחויות בענף, בנוסף קלטה החברה לאחרונה גם שתי עורכות דין בעלות ניסיון בביטוח של 10 ו-12 שנה כ"א ואת עו"ד אריה שהם ששימש במשך 15 שנים כיועץ המשפטי והגורם המקצועי בתחום הביטוח של רשות שדות התעופה ובעל ניסיון עשיר בפרויקטים ובחוזים". בחקירתו בפנינו העיד מר ורדי כי התובעת גייסה ארבעה אנשים במקום הנתבעים 2 – 5 (עמ' 11 ש' 29 לפרוטוקול).

שידול לקוחות:

כח. התובעת טענה כי בתקופת ההודעה המוקדמת יצר הנתבע 2 קשר עם לקוחותיה, הודיע להם כי היא עתידה "להתפצל" ויש להם אפשרות לקבל יעוץ על ידו באמצעות הנתבעת

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 19116-08-20

1 וְכִי חֵלֶק מֵהַלְקוּחוֹת הֵם: חֲבֵרַת מַגְלִים, חֲבֵרַת נֹגֵב אֲנֶרְגִּיָּה, אֱלֹן מֶרְכָּזִי אֲנֶרְגִּיָּה, פִּי.
2 א.ס. פִּי הַשְּׁקָעוֹת בַּע"מ, אֲנֶרְגִּיָּאן, בְּרִיטְסוֹרִס וְעוֹד (ס' 64 לְכַתֵּב הַתְּבִיעָה וְכֵן ס' 81
3 לְתַצְהִיר מִשְׁלִים שֶׁל מֶר וֶרְדִּי).
4

5 כ.ט. כְּבֵר בִּפְתָח כְּתָב הַתְּבִיעָה טַעְנָה הַתּוֹבַעֶת כִּי "הַנִּתְבַּע 2 וְאֲבִיו יִצְרוּ קֶשֶׁר עִם לְקוּחוֹת
6 הַחֲבֵרָה בְּנִיגוּד לְהַסְכָּמִים עֲלֵיהֶם הֵם חֲתוּמִים בַּמִּטְרָה לְגִירוֹם לָהֶם "לְעִבּוֹר" עִמָּם
7 לְמִיזָם הַחֲדָשׁ ו/אוּ לְשַׁדְּלָם לְהַעֲבִיר דְּרִישָׁה לְחֲבֵרָה כִּי הַטִּיפּוֹל יִהְיֶה מִשׁוֹתָף, אַחֲרֵת
8 הַלְקוּחַ לֹא יִמְשִׁיךְ בְּהַתְקַשְׁרוֹתָיו עִם הַחֲבֵרָה" (ס' 2 לְכַתֵּב הַתְּבִיעָה ו-ס' 4 לְתַצְהִירוֹ
9 הַמִּשְׁלִים שֶׁל מֶר וֶרְדִּי מִיּוֹם 19.8.2020).
10
11

12 ל. בְּסִיכּוּמִים טַעְנוּ הַנִּתְבַּעִים כִּי הַתּוֹבַעֶת זָנְחָה אֶת טַעְנַת הַשִּׁדּוּל בַּמַּהֲלָךְ הַהֲלִיךְ הַמִּשְׁפָּטִי
13 (ס' 52 לְסִיכּוּמִים). הַנִּתְבַּעִים הַצְבִּיעוּ עַל כֵּךְ כִּי כְּבֵר בְּתַצְהִירוֹ מִיּוֹם 18.8.2020 (ס' 5 לוּ),
14 אֲשֶׁר תִּמְךְ בִּבְקֶשָׁה הַבְּהוּלָה שֶׁל הַתּוֹבַעֶת לְמַתֵּן צוּוֹי מְנִיעָה זְמַנִּים, הַצְהִיר מֶר וֶרְדִּי כִּי
15 "אֵין זֶה בְּכָלֵל מִשְׁנָה אִם מִשִּׁיב 1 (הוּא הַנִּתְבַּע 2 – א.ה.) שִׁדְּלָה אוֹתָם אוּ לֹא, אוּ הַצִּיב
16 בְּפָנֵיהֶם מַצְגִים שְׂאִינָם נִכּוֹנִים, אוּ כִּי הַלְקוּחַ מִכִּיר אֶת הַמִּשִּׁיב 1 אֲשֶׁר טִיפֵּל בּוֹ מִזֶּה
17 שֵׁנִים, שֶׁהָרִי זֶה בְּדִיוֹק הַסִּיבָה שֶׁבַעַת הַמּו"מ לְחֲתִימָה עַל הַחוּזָה עֲמָדָה הַמְּבַקֶּשֶׁת (הִיא
18 הַתּוֹבַעֶת – א.ה.) עַל כֵּךְ שֶׁתִּנִּיית אֵי הַתַּחֲרוֹת תִּהְיֶה כּוֹלֶלֶת לְגַבִּי לְקוּחוֹת הַחֲבֵרָה וְתִנּוּסָה
19 כֵּךְ שֶׁהַמִּשִּׁיב לֹא יִכּוֹל לְטַפֵּל בְּעִנְיָנִי לְקוּחוֹת הַחֲבֵרָה, לְמִשְׁךְ 18 חֳדָשׁ בֵּין אִם שִׁדְּךְ אוּ
20 פָּנָה מִיּוֹזְמָתוֹ וּבֵין אִם פָּנּוּ אֵלָיו". כִּמוֹ כֵּן הַצְבִּיעוּ הַצַּדְדִּים עַל כֵּךְ שֶׁבִּסְעִיף 119 לְתַצְהִירוֹ
21 הַמִּשְׁלִים הַצְהִיר מֶר וֶרְדִּי כִּי "הַתּוֹבַעֶת לֹא יִכּוֹלָה לְהוֹכִיחַ מִי בְּדִיוֹק פָּנָה אֵל מִי וּמִתִּי".
22

23 ל.א. בְּסִיכּוּמִי הַתְּשׁוּבָה טַעְנָה הַתּוֹבַעֶת כִּי אֵין מִמֶּשׁ בְּטַעְנָתָם זֶה שֶׁל הַנִּתְבַּעִים וּבִאֲוֹתָהּ נִשְׁימָה
24 מִמֶּשׁ טַעְנָה כִּי לְשׁוֹן הַתְּנִיָּה שֶׁל אֵי תַּחֲרוֹת בְּהַסְכָּמִי הָעֵבֻדָה שֶׁל הַנִּתְבַּעִים עִם הַתּוֹבַעֶת –
25 בְּרוּרָה וְעַל פִּי הַפְּסִיקָה אֲסוּר לְעוֹבֵד לְהַתְקַשֵּׁר עִם לְקוּחוֹת שֶׁל מַעֲסִיקָתוֹ לְשַׁעֲבֵר כֹּאשֶׁר
26 הוּא חֲתוּם עַל תְּנִיָּה כְּזוֹ וְאֵין נִפְקָא מִינָה אִם הַלְקוּחַ פָּנָה בִּיּוֹזְמָתוֹ לְעוֹבֵד לְשַׁעֲבֵר אוּ
27 שֶׁהַעוֹבֵד לְשַׁעֲבֵר הוּא שִׁיזָם אֶת הַפְּנִיָּה. מִשְׁכָּךְ, כָּל הַשִּׁיחַ הָאֵם הוֹכֵחַ שֶׁהַנִּתְבַּע 2 שִׁדְּלָה
28 לְקוּחוֹת לְעִזּוֹב אֶת הַתּוֹבַעֶת אִם לֹא הוּא מִיּוֹתֵר (ס' 2 ו-4 לְסִיכּוּמִי הַתְּשׁוּבָה. הַדְּגִשָּׁה
29 בְּמִקּוֹר).
30

31 ל.ב. נִזְכִּיר גַּם כִּי בַּמַּהֲלָךְ עֲדוֹת מֶר וֶרְדִּי טַעַן בֹּא כּוֹחַ הַתּוֹבַעֶת כִּי: "אֲנִי מִבְּקֵשׁ לְהַבְהִיר שֶׁלֹּא
32 מִשְׁנָה לָנוּ מִי פָּנָה וּבִיּוֹזְמָת מִי, אֲנִי טוֹעֵנִים שֶׁמְדוּבָר בְּלְקוּחוֹת הַתּוֹבַעֶת" (עִמ' 13 ש' 24
33 לְפֶרוֹטוֹקוֹל).
34

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 19116-08-20

לג. משכך, אנו קובעים כי התובעת זנחה את טענתה לפיה הנתבע 2 שידל לקוחות בתקופת ההודעה המוקדמת למעלה מן הצורך נדון בטענה זו על מנת לבחון התנהלות הצדדים בסמוך למועד סיום ההעסקה.

התנהלות הצדדים במהלך תקופת ההודעה המוקדמת:

לד. ביום 2.6.2020 מר ורדי כבר חשש משידול לקוחות התובעת על ידי הנתבע 2. בתגובה להודעת התפטרות של האחרון – ציין בהודעת דואר אלקטרוני (נספח 15 לתצהירו המשלים) כך:

"החברה מצפה כי תכבד את כל התחייבויותיך על פי הסכם העבודה החתום בתקופת עבודתך וגם לאחריה... אני מקווה שאתה לא עוסק בהקמת עסק חדש מתחרה בהיותך עובד החברה (וגם לא לאחר סיום יחסי העבודה בתקופת אי התחרות). דבר שהוא חמור ביותר ולא רק שמהווה הפרה בוטה של הסכם עבודתך, אלא גם מהווה הפרה של החובות הבסיסיות החלות עליך כעובד, ובכלל אלה חובות תום הלב, האמון והנאמנות, על כל המשתמע מכך. אני מצפה לקבל עדכון שוטף לגבי כל הלקוחות שבטיפולך, לכתב אותי לכל דוא"ל שיוצא למי מהלקוחות, לתעד מה שנדרש לתעד ולקיים את מחויבויותיך כולן כפי שמופיעות בהסכם העבודה, לרבות ומבלי למעט שמירת סודיות ואי תחרות בלקוחות החברה, ללא יוצא מהכלל" (הדגשה לא במקור).

לה. חמישה ימים לאחר מכן, ביום 7.6.2020, מר ורדי קיבל הודעות ההתפטרות של הנתבעים 3 – 5 וכן הודעת עו"ד יחזקאל פרידמן על סיום התקשרותו עם התובעת ועל כוונתם להקים עסק חדש, מתחרה לתובעת.

לו. בכך היה כדי להגביר את חששותיו של מר ורדי ביחס ללקוחות שיעזבו ולמרות זאת – הוא לא ויתר על עבודת הנתבעים 2 – 5 בתקופת ההודעה המוקדמת. הוא גם העיד כי בתקופה זו לא ניתק הרשאות שניתנו לנתבע 2 ועד ליום 13.7.2020 (נספח 22 לתצהירו המשלים) לא הורה לו לנתק קשר עם הלקוחות (עמ' 9 ש' 26 – 32 לפרוטוקול).

לז. יומיים לאחר מכן, ביום 9.6.2020, הודיע מר ורדי לנתבע 2 לא להגיע לפגישות אצל הלקוח דור אלון וביום 10.6.2020 הודיע מר ורדי לנתבע 2 כי הוא רוצה לשבת אתו לאחר הפגישה עם הלקוח IPM על מנת שהעברת התפקיד תתבצע כנדרש ובצורה מסודרת. "הכוונה שאתה מעדכן אותי או את מי שאמנה בכל הקשור ללקוח מסוים ויוצא מהתמונה בהקשר ללקוח זה. הלקוחות הראשוניים שזה קורה הינם: דור אלון כולל הפרויקט אלוני ים, מגלים, MRC אלון תבור (לגבי חברת הניהול אני רוצה לפני כן לקבל ממך עדכון מלא), נגב וחברת התפעול" (נספח 17 לתצהירו המשלים).

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 19116-08-20

לח. דהיינו, מר ורדי ניצל את תקופת ההודעה המוקדמת על מנת להתעדכן ביחס לפרטי העניינים של אותם לקוחות שהיו בטיפולו של הנתבע 2 ולהחליפו. אלא שהדרך בה בחר עוררה תרעומת אצל הנתבע 2.

לט. ביום 11.6.2020 השיב הנתבע 2 למר ורדי כי הוא פועל בדרך שאינה מקובלת עליו: מר ורדי ביטל לו פגישה שנקבעה זמן רב מראש **בדור אלון**; ביטל שיחת זום שנקבעה לנתבע 2 עם **דליה אנרגיות**; מר ורדי הצטרף והתערב בשיחת ועידה שנקבעה זמן רב מראש לנתבע 2 עם מנכ"ל תחנת הכוח **MRC אלון תבור**; ביטל לנתבע 2 פגישה נוספת שנקבעה זמן רב מראש בדור אלון ועתה מבטל השתתפות של הנתבע 2 בסיוור שנקבע זמן רב מראש בתחנת הכוח **אלון תבור**. כל אלה כאשר במקביל מר ורדי לא ידע את הלקוחות על עזיבת הנתבע 2 ואף דרש מהאחרון לא להודיע לאף לקוח על עזיבתו את התובעת. עוד כתב הנתבע 2 כי התנהלות זו של מר ורדי אינה מקובלת עליו, היא אינה נאותה וגם אינה אחראית כלפי הלקוחות והיא פוגעת בשמו הטוב ובמוניטין של הנתבע 2. **"לפיכך, בכוונתי להודיע ללקוחות, שחלקם באו למשרד אך ורק בזכות המוניטין שלי, שעם חלקם אני עובד שנים רבות, ועם רובם יש לי יחסים חבריים, על עזיבתי את המשרד. אני מוכן לתאם אתך את נוסח ההודעה שאשלח ליתר הלקוחות"** (נספח 8 לתצהירו המשלים).

מ. הנתבע 2 הצהיר כי לאחר התכתובת הזו הוא עדכן לקוחות בודדים בלבד, שעמם היה לו קשר אישי, על כך שהוא עוזב את התובעת אך לא שידל, לא הציע דבר ולא דן בהתקשרויות עתידיות (ס' 46 לתצהירו המשלים). הנתבע 2 גם נחקר על כך והעיד כי **"אני שוחחתי למיטב זכרוני עם שירותי בריאות כללית ושוחחתי עם נתיבי גז ושוחחתי עם ויה מאריס ממש לדעתי יום או יומיים לפני שעזבתי"**. (עמ' 25 ש' 16 – 19 לפרוטוקול).

מא. למחרת, ביום 13.6.2020, השיב מר ורדי לנתבע 2 בהודעה בדואר אלקטרוני ובה דחה את טענות הנתבע 2, ציין כי הלקוחות **דור אלון ודליה אנרגיות** הגיעו בזכות המוניטין של התובעת ולא של הנתבע 2. מר ורדי הדגיש כי כל הלקוחות ללא יוצא מן הכלל הם לקוחות של התובעת ואין לנתבע 2 שום זכות קניינית או אחרת לגבי מי מהם. הוא הורה לנתבע 2 לא להיפגש עם הלקוח **אדלטק שיכון ובינוי** ואגב כך הודיעו כי לקוח זה זכה בתחת הכוח ברמת חובב. מר ורדי הטיח בפני הנתבע 2 כי הוא מסרב למלא את מחויבותו להעברת התפקיד כנדרש ומנסה להמשיך בקשר עם לקוחות התובעת מבלי לידע אותו או לידע אותו בדקה ה-90 וזה מתכתב עם הקונוניה שארגן מאחורי גבו כך שהנתבעים 3 – 5 יגישו הודעת התפטרות ביחד וגם אביו הגיש באותו היום הודעה על סיום ההתקשרות וכל זאת כאשר עוד טרם הגשת הודעת ההתפטרות הנתבע 2 מעורב

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 19116-08-20

1 בהקמת הנתבעת 1. "מדובר בפעולות חמורות מצד עובד בכיר, אשר חותר תחת המשרד
2 ותחת האינטרסים שלו ופועל בחוסר תום לב, חוסר נאמנות ואמינות. חובות שחלות
3 עליך ביתר שאת כעובד המשרד. התנהלות זו אף מהווה הפרה בוטה של הסכם
4 עבודתך, על כל המשתמע מכך. זה לא שאתה מנסה להקים עסק מתחרה (כפי שנראה
5 מזה זמן מה) מאחורי גבי עם לקוחות חדשים, שלמשרד אין ולא היה קשר עמם אלא
6 מנסה בכל יכולתך להזיק לאינטרסים של המשרד ולפגוע בו. אין שום היגיון אחר למה
7 שתמצה בכלל, לנהוג כפי שאתה נוהג ולמה שתמצה בכלל לקיים פגישות ושיחות
8 חידוש כאלה, עם לקוחות שאתה יודע שלא תהיה מעורב בחידוש שלהם או בכל נושא
9 אחר.

10 עוד כתב מר ורדי כי "אנחנו יכולים לנסח הודעה יחד כל עוד היא אינה שקרית, אין
11 בה העמדת פנים כאילו היית שותף, ואני אקבע מה התזמון הנכון להוציא אותה. אין
12 כאן שום פיצול של המשרד (כמו ששמעתי בשוק שמי מכם אומר) מאחר ואף אחד
13 מהאנשים שעזבו אינו ולא היה מעולם שותף במשרד ולו באחוז אחד. יש כאן פשוט
14 מספר אנשים שהחליטו לעזוב. לכל העוזבים הסכמי אי תחרות וסודיות וכולם
15 מחויבים לתניות ברורות אלה בהסכמים. (הדגשה במקור).
16

17 ביום 15.6.2020 השיב הנתבע 2 למר ורדי (נספח 8 לתצהיר משלים של הנתבע 2)
18 בתמצית כך: "אני ציפיתי שהחפיפה תתנהל בצורה מקובלת: כלומר, תמנה אדם
19 מהמשרד לכל תיק, שיתלווה אלי, ילמד את התיק, יכיר את הלקוח ויקבל הטיפול
20 בצורה הדרגתית לאורך תקופת ההודעה המוקדמת שבה אני עוד עובד. זו נראית לי
21 הדרך הנכונה בתיקים כאלו מורכבים והמתחייבת מבחינת האחריות כלפי הלקוחות.
22 אבל, זו כבר החלטה שלך. אתה רוצה להעביר את כל הלקוחות לטיפולך הבלעדי
23 מעתה, זכותך. מה שאני לא מוכן להסכים לו בשום אופן, זה להיות שותף למצב המזוהר,
24 הבלתי-מוסבר והעקום, שבו אתה "מתפרץ" לפגישות עם לקוחות שבהם אני טיפלתי
25 עד כה, מחליף אותי בפגישות אחרות, בלי שום התראה או הסבר למשתתפים
26 ו"מעלים" אותי מהשטח, מבלי שאתה מעדכן את הלקוחות שאני עוזב את המשרד.
27 הסתרת דבר עזיבתי בנסיבות אלו זו היא הסיבה היחידה למייל שלי מטה..." (הדגשה
28 במקור).
29

30 מב. הנה כי כן ביום 13.6.2020 כבר ברור כי מר ורדי יודע אודות הקמת הנתבעת 1 והוא כבר
31 חושד כי חלק מלקוחות התובעת עלולים לעזוב ואף נותן ביטוי לחשדותיו בהטחת
32 המילים: "חותר תחת המשרד ותחת האינטרסים שלו ופועל בחוסר תום לב, חוסר
33 נאמנות ואמינות" (ראו במכתבו מיום 13.6.2020 לעיל). בנסיבות אלו ועל מנת למנוע,
34 כהצהרתו, גזל לקוחות, על ידי הנתבע 2 – מר ורדי הסתיר תחילה מלקוחות התובעת
35 כי הנתבעים 2-5 עתידים לסיים העסקתם אצל התובעת. זמן קצר לאחר מכן, מר ורדי

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 19116-08-20

בעצמו פנה ללקוחות: **חברת מגלים, חברת אנרג'יאן, חברת שיכון ובינוי וחברת אלון מרכזי אנרגיה** טלפונית ובעקבות כך גם בהודעת דואר אלקטרוני ועדכן אותם כי הנתבע 2 עובד שכיר בתובעת ואינו שותף בה; כי לא חל כל פיצול של התובעת וכי הנתבע 2 התפטר מעבודתו ולפי שעה עובד בתובעת בתקופת הודעה מוקדמת; כי הנתבע 2 מחויב בתניית אי התחרות בהסכם העבודה שלו וכי הטיפול בהם ימשיך להיות מיטבי גם לאחר פרישת הנתבע 2 (ס' 83 וכן נספחים 18 – 21 לתצהירו המשלים):

ביום 18.6.2020 הודיע מר ורדי כאמור למר נועם ניצני, מנהל חברת מגלים (נספח 18). בימים 12-13.7.2020 הודיע מר ורדי כאמור למר שלומי לוי, מחברת אנרג'יאן (נספח 19).

ביום 21.6.2020 הודיע מר ורדי כאמור למר ידידי פז מחברת שיכון ובינוי (נספח 20). בימים 12-16.7.2020 הודיע מר ורדי כאמור למר מיכה שחם מחברת אלון מרכזי אנרגיה (נספח 21).

מג. הנתבע 2 הצהיר כי מר ורדי פנה לארבעת לקוחות אלה רק מפאת כך שהם עבדו באופן בלעדי מולו והגיעו לתובעת כדי לקבל את שירותיו בתחום מומחיותו הייחודי (ס' 55 לתצהירו המשלים). עוד הצהיר כי לקוחות אלה פנו אליו מיוזמתם וסיפרו לו על הודעות הדואר האלקטרוני והשיחות שניהלו עם מר ורדי. בתוך כך הודיע הנתבע 2 למר שלומי לוי מחברת אנרג'יאן על עזיבתו את התובעת (ס' 56 ו-57 לתצהירו המשלים). הנתבע 2 נחקר על כך והעיד כך:

ש"כמה חברות עברו אליכם? 7?
ת.משהו כזה, 7 לקוחות.
ש.כל 7 הלקוחות מאוד גדולים בסדר משנה למנכ"ל שיכון ובינוי, ענק?
ת.מה זה ענק? כולן שייכות לאותו מגזר, מתוכן יש נדמה לי 4 תחנות כוח: מגלים, נגב, מרסי – אלון תבור ואלון מרכזי אנרגיה והמתקן התפלה ויה מאריס.
ש.אתה יכול להגיד עם איזה לקוחות אתה שוחחת מיוזמתך ואמרת שאתה עוזב?
ת.אני שוחחתי למיטב זכרוני עם שירותי בריאות כללית ושוחחתי עם נתיבי גז ושוחחתי עם ויה מאריס ממש לדעתי יום או יומיים לפני שעזבתי. לדעתי אלה היחידים שאני פניתי אליהם. יש לקוחות שעד היום לא יודעים שעזבתי (צוחק).
ש.למה פנית דווקא אליהם?
ת.כי אלה האנשים שאני עובד אתם שנים והם לא ידעו. פניתי אליהם לשאלתך לא בכתב, אלא בטלפון.
ש.מה אמרת להם? שאתה עוזב את המשרד והם יכולים לעבור אליך אם הם רוצים?
ת.לא. אמרתי להם שאני עוזב את המשרד, חלק מהם זה היה ממש בימים האחרונים.
ש.מה הם אמרו לך?
ת.מישהו שאל אותי אם אני עובר לרכיבת אופניים, חלק שאלו אותי מה אני הולך לעשות.
ש.עשית תרשומת של השיחות אתם?
ת.מה פתאום.
ש.מה עם שאר הלקוחות? סיפרת על שלושה. איך הלקוחות ידעו שהם באים אליך?
ת.כי הם קיבלו מיילים מאברי, וחלקם ידעו למעשה משוק הביטוח. לדעתי הראשון שסיפר את זה למישהו בשוק זה אברי שסיפר את זה לאילן בק מ-AON שזה

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 19116-08-20

ברוקר ביטוח מאוד גדול שמעורב מאוד בשוק בייחוד בשווקים שאני פועל בהם. אבל ידעו בעוד מקומות ואתן לך דוגמה, ברגע שאברי זרק אותי מהסיור הזה של אלון תבור בתחילת יוני בלי שום הסבר אז התקשרו אליי אנשים מחב' הביטוח כלל כי הם לא הבינו למה פתאום אני לא שם. ולמשל כשאברי ניפה אותי ממש בשבוע השני אחרי שהתפטרתי מהשיחה עם דליה – למרות שזו שיחה שהוא לא היה מעורב בנושא הזה מעולם – ופתאום לא הופעתי לשיחה, אז התקשר אליי הברוקר שהיה בשיחה ושאל אותי למה לא הייתי.

ש. אתה מדבר עם הלקוחות ונניח שהם שואלים אותך מיוזמתם מה קורה איתך אנחנו יכולים לעבור אתך?

ת. שאלו אותי, אני כרגע אומר להם שאני עובד אצל אברי עד סוף יולי ואני לא יכול לקיים שיחות מהסוג הזה.

ש. עד סוף יולי אתה לא דיברת עם אף אחד על אפשרות שיעברו אליך ואם מישהו דיבר איתך אמרת לו שאתה לא יכול לדבר על זה?

ת. נכון.

ש. ואתה אומר אחרי יולי – אין בעיה?

ת. לא, אני לא אומר את זה, אני לא מנהל את השיחה.

ש. מפנה למייל שנשלח אליך ב- 5.8 מ"ויה מאריס". עד ה- 2.8 היית עובד של החברה?

ת. נכון.

ש. המייל נושא תאריך 5.8 יום רביעי: "כפי ששוחחנו בשבוע שעבר..." אין מחלוקת שבשבוע שעבר היית עובד של החברה שזה היה בחודש יולי. אמרת רק הרגע שלא היית מוכן בשום אופן לדבר מה יקרה הלאה בתקופת עבודתך, אבל מהמייל הזה עולה שבשלהי יולי אתה מסכם אתם על המשך ההתקשרות.

ת. זה בכלל לא שונה, אגיד לך בדיוק מה היה: זו הייתה שיחה של אולי 2 דקות אולי דקה, זה היום עבודה האחרון שלי, הרמתי טלפון לשישי וינוגד שאני מכיר אותו כבר עשר שנים ואמרתי שאני אשלח לו מייל פרידה, ושישי אמר לי שאני רוצה להמשיך אתך ואמרתי לו כרגע יש לי עוד, תן לי לעבור את הסוף שבוע הזה אני עובד אצל אברי. זאת הייתה שיחה מאוד קצרה. לא סיכמנו שום דבר. דרך אגב הוא בכלל שלח את זה, הוא אפילו לא שלח את זה אליי הוא שלח את זה למשרד של אברי.

ש. אנחנו יכולים לקבל את מייל הפרידה?

ת. אני מפנה למייל שצורף לאותה תכתובת, זה מייל הפרידה.

ש. למה אתה מדגיש במייל הפרידה שאתה יוצא לדרך חדשה, כבר בהיותך עובד אתה מציין את זה, מה אתה רוצה לרמוז?

ת. נראית לי דרך מנומסת להגיד שאני עוזב.

ש. יש מיילים מנומסים ששלחת ללקוחות אחרים?

ת. לדעתי שלחתי רק עוד מייל אחד לתחנת כוח דליה שאתם עבדנו הרבה, עם יעל היועצת המשפטית נפרדתי בכתב אבל בגלל שעבדתי שם עם עוד כמה אנשים..." (עמ' 25 ו-26 לפרוטוקול).

מד. בנוסף, ביום 13.7.2020 הודיע מר ורדי לנתבע 2 כי החל ממועד זה אין להוציא הודעות דואר אלקטרוני ו/או לנהל דיונים טלפונים עם אף לקוח, למעט לגבי חוזרים של התעשייה האווירית (נספח 22 לתצהיר משלים של מר ורדי). למחרת, ביום 14.7.2020, השיב הנתבע 2 למר ורדי, בין היתר, כך: "זה לא מקובל עלי שלקוח יפנה אלי ולא יקבל כל התייחסות ממני, אפילו לא הבהרה שאני אינני נותן לו עוד שירות (לפי הנחייתך) ומעביר את פנייתו הלאה. כפי שחזרתי והבהרתי, התנהלות זו תוך הסתרה מהלקוח, פוגעת בשם הטוב שלי ואינה ראויה בעיני במישור יחסי האמון מול הלקוח ואני לא מוכן לקחת חלק במצגי שווא אלו. אם אתה רוצה שאני לא אטפל יותר בלקוחות (למעט תע"א) אז מתחייב שיצא מייל מסודר שמבהיר את זה ללקוחות, בתיאום איתי, ולא

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 19116-08-20

שהם ישלחו אלי פנייה, שתזכה להתעלמות מוחלטת מצדי, ואשר מישוהו אולי ישיב עליה מתי שימצא לנכון להשיב עליה וכפי שימצא לנכון". ביום 15.7.2020 החליפו מר ורדי והנתבע 2 הודעות דואר אלקטרוני מהם עולה הסכמה לפיה כל לקוח שיפנה לנתבע 2 הוא יודיע לו שהוא מסיים את עבודתו בתובעת בסוף החודש והטיפול בו מועבר לגורמים אחרים בתובעת (נספח 7 לתצהיר משלים של הנתבע 2).

מה. ביום 16.7.2020 הודיעה הלקוחה ברייטסורס תעשיות ישראל בע"מ, אשר החלה התקשרותה עם התובעת ביום 17.5.2020, על סיום התקשרות עם התובעת ביום 31.7.2020 (נספח 16 לתצהיר משלים של מר ורדי).

מו. ביום 30.7.2020 כתב מר ורדי הודעת דואר אלקטרונית לנתבע 2 (נספח 23 לתצהירו המשלים), בין היתר, כך: "פניתי בשבועיים האחרונים ללקוחות החברה, לגביהם היה ספק אם מודעים לעזיבתך, וכביכול אתה מנוע מלקיים ההוראה שלא להיות בקשר איתם מאחר ואינם יודעים על עזיבתך, אולם להפתעתי לקוחות אלו מסרו לי, ששוחחת עם כבר לפני שבועות רבים ואף הוסיפו שהצגת את החלטת התפטרותך שכאילו ששותף עוזב והחברה מתפצלת, הם יכולים לבחור ללכת אתך ועם העובדים האחרים שעוזבים. אני חייב לומר שהדברים הפתיעו אותי מאוד. לא הזכרת אפילו ברמז, שהנך עובד החברה ושיש לך ולכל מי שעוזב תנית סודיות ואי תחרות ושבסה"כ אין בכלל מצב משפטי שהם יכולים ללכת אתך, מעבר לזה שהם עצמם חתומים על הסכם עם החברה, אותו הם צריכים לקיים בתום לב". מר ורדי לא מציין במכתבו באילו לקוחות מדובר.

מז. במקביל לחילופי תכתובות אלו בין מר ורדי לבין הנתבע 2 ועל אף האשמות שמטיח מר ורדי בנתבע 2 – ביום 5.7.2020 חתמו שניהם על שני הסכמים למתן יעוץ ביטוחי משותף ללקוחות המפעילים תחנות כוח: IPM באר טוביה בע"מ, אדלטק אחזקות 2006 בע"מ ושיכון ובינוי אנרגיה בע"מ ביחס לתחנת הכוח ברמת חובב וזאת גם בתקופה לאחר שהנתבע 2 יעזוב את התובעת ובמסגרת הנתבעת 1 (נספח 9 לתצהיר משלים של הנתבע 2 ונספח 36 לתצהיר משלים של מר ורדי).

מח. ביום 5.8.2020, ימים ספורים לפני הגשת התביעה בתיק זה (9.8.2020) ולאחר שהסתיימו יחסי העבודה, התקשר מר ורדי אל הנתבע 2 והציע לו לטפל במשותף בלקוח נוסף, חברת סמארט ולאחר הגשת התביעה בתיק זה, ביום 12.8.2020, התקיימה שיחת ועידה משותפת של לקוח זה עם מר ורדי והנתבע 2 (ס' 71 ו-72 לתצהיר הנתבע 2). הצהרה זו של הנתבע 2 לא נסתרה.

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 19116-08-20

מט. לקוח נוסף, **תחנת הכוח אלון מרכזי אנרגיה**, ביקש להמשיך את הטיפול בו בשיתוף פעולה של התובעת והנתבע 2 ומר ורדי סירב לכך. (ס' 74 ונספח 10 לתצהיר משלים של הנתבע 2). מנספח 10 עולה כי הסיבה לסירובו של מר ורדי נעוצה בכך שמדובר בלקוח קיים של התובעת להבדיל מ-IPM שלא היה מעולם לקוח של התובעת. בעקבות כך יום 6.8.2020 הודיע הלקוח לתובעת על סיום התקשרות עמה ומהודעה זו עולה כי הסיבה לסיום ההתקשרות הוא סירוב מר ורדי לשיתוף הפעולה עם הנתבע 2.

נ. הנתבע 2 העיד כי שבעה לקוחות של התובעת עברו אל הנתבעת 1 כמפורט בס' 83 לתצהירו המשלים כדלקמן: **מתקן ההתפלה Via Maris, MRC אלון תבור (תחנת כוח), נגב אנרגיה בע"מ (פרויקט תרמו סולארי), אלון מרכזי אנרגיה בע"מ (תחנת כח), מגלים אנרגיה סולארית בע"מ (תחנת כוח), ברייטסורס תעשיות ישראל בע"מ וטלמניע בע"מ.**

נא. הלקוחה **Via Maris** הודיעה לתובעת ביום 16.8.2020 על הפסקת התקשרות ביום 31.8.2020 (ס' 115 ונספח 37 לתצהיר משלים של מר ורדי). התובעת טענה בסיכומיה כי בתקופת ההודעה המוקדמת שידל הנתבע 2 לקוחה זו להתקשר עמו (ס' 46 לסיכומים). משקבענו לעיל כי התובעת זנחה טענת השידול אין לנו צורך לדון בטענה זו. עם זאת, למעלה מן הצורך נבהיר כי מנספח 37 לתצהיר משלים של מר ורדי ומעדות הנתבע 2 בענין זה (עמ' 26 ש' 16 – 25 לפרוטוקול) עולה כי הנתבע 2 שוחח עם הלקוחה ביום שישי, 31.7.2020, יומיים לפני סיום תקופת ההודעה המוקדמת ודחה את בקשת הלקוחה לשוחח עמו על המשך התקשרות לאחר סוף השבוע וסיום עבודתו אצל התובעת. ביום 5.8.2020 שלחה לו הלקוחה נוסח הסכם התקשרות וזאת לתא הדואר האלקטרוני שלו אצל התובעת.

בנוסף ועדין בענין לקוחה זו - מר ורדי העיד כי התובעת הכינה מסמך בענין בדיקת נאותות של לקוחה זו לקונה פוטנציאלי שלה (עמ' 14 ש' 27 – 32 ועמ' 15 – 16 לפרוטוקול ו-19). לטענת הנתבעים, בהתנהגותה כאמור מצויה התובעת בניגוד עניינים, מה שימנע מהלקוח לחזור לעבוד עמה גם אם ינתן צו מניעה קבוע האוסר על הנתבעים להתקשר עמו. התובעת ביקשה להזים טענה זו, אך חזרה בה מבקשתה זו על מנת שלא לקיים דיון נוסף בהליך. נציין כי בפסק דין זה לא נתנו משקל לטענת הנתבעים לניגוד עניינים מטעם התובעת, שכן לא הוכח כי ביצוע בדיקת נאותות מעמיד את התובעת במצב של ניגוד עניינים.

נב. בחקירתו הודה מר ורדי כי **אלון תבור** הודיע לו על הפסקת התקשרות ביום 17.8.2020 (עמ' 12 ש' 12 – 13 לפרוטוקול). בנוסף, כי נועם ניצני מחברת **מגלים** הודיע לו על הפסקת התקשרות עם התובעת ביום 26.8.2020 (עמ' 13 ש' 12 – 32 לפרוטוקול) וכי גם

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 19116-08-20

דידי פז מחברת **שיכון ופיתוח** הודיע על הפסקת התקשרות (עמ' 14 ש' 6 -12 לפרוטוקול).

נג. מר ורדי הצהיר כי ביום 27.7.2020 הודיעה חברת **נקסטקום** על הפסקת התקשרותה עם התובעת ביום 31.7.2020. להוכחת טענה זו צורפו הודעת הלקוחה ודואר אלקטרוני של עובדת התובעת, עו"ד ספי לנדר למר ורדי ובו נאמר כך: "**לבקשתך שולחת לך גם במייל. שוחחתי עם חברה שלי מנקסטקום, במהלך השיחה היא אמרה לי שלאחר שאצא לחופשת לידה, החל מ-1.8.2020 יפנו ליעקב במקומי**" (ס' 99 ונספח 29 לתצהיר משלים של מר ורדי). מלבד כך שמדובר בעדות שמיעה שאינה קבילה, לא ברור מהודעת דואר אלקטרוני זו מי היא אותה חברה מנקסטקום ומה מקור ידיעותיה. התובעת לא הציגה מסמך רשמי מלקוחה זו (להבדיל מלקוחות אחרים) המודיע לה כי תמשיך לעבוד עם הנתבע 4.

נד. מר ורדי הצהיר כי מנהל הפרויקטים של חברת **טלמניע** הודיע כי יעבוד עם הנתבע 2 (ס' 115 לתצהירו המשלים).

נה. הנתבע 2 הצהיר כי כל שבעה הלקוחות אשר הודיעו לתובעת על הפסקת התקשרות ועברו לנתבעת 1 התקשרו מלכתחילה עם התובעת לצורך קבלת שירות ממנו כמומחה יחודי ונזקקים לשירותו זה גם עתה (פרק ט/2 לתצהירו המשלים). עוד הצהיר הנתבע 2 כי לקוחות אלו מצויים בעיצומם של מהלכי ביטוח מורכבים שלא סובלים דיחוי (פרק ט/3 לתצהירו המשלים) וכי התובעת לא ביצעה חפיפה ולא נערכה לטפל בלקוחות אלו. גם בפועל לא טיפלה בלקוחות אלו (פרק ט/4 לתצהירו המשלים) וכי יגרם ללקוחות אלו נזק ממניעת יכולתו לטפל בהם בטווח המידי (פרק ט/5 לתצהירו המשלים). משכך, לקוחות אלו לא יחזרו בהם מהודעות הפסקת ההתקשרות עם התובעת ולא ישובו לעבוד עם התובעת גם אם ינתנו לה הסעדים המבוקשים על ידה ואם ינתנו – לקוחות אלו יפנו ליועץ אחר, צד שלישי. בכל אלה יש כדי ללמד כי כל עניינה של תביעת התובעת היא למנוע מלקוחות אלו לעבוד עם הנתבע 2 ולא כדי לשמרם.

נו. מכל המפורט לעיל עולה כי אותם לקוחות אשר הודיעו לתובעת על הפסקת פעילות והמשיכו לעבוד עם הנתבע 2 עשו כן ביוזמתם ועל פי רצונם החופשי, בשל כך שטופלו עד אז על ידי הנתבע 2 לשביעות רצונם והכירו רק אותו ו/או בשל יחסי חברות שפיתחו עמו ובשל מומחיותו הייחודית. הנתבע 2 לא שידל ולא שכנע לקוחות התובעת לעבור לעבוד אתו.

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 19116-08-20

תניית הסודיות:

נז. אין חולק כי בכל הסכמי העבודה של הנתבעים 2 – 5 מופיע סעיף 7 הקובע כך:

7.1" במשך כל תקופת העסקתו בחברה וגם לאחריה העובד מתחייב שלא להעביר ו/או לעשות שימוש במידע שהגיע אליו במסגרת עבודתו בחברה ובקשר עם עבודתו בחברה והנוגע לעסקיה של החברה ו/או ללקוחות החברה ו/או ליעוץ שניתן ללקוחותיה ו/או הסדרים כספיים של החברה ו/או שיטות עבודה וכל מידע אחר העלול לפגוע בחברה ו/או להתחרות בה" (להלן – תניית הסודיות).

נח. התובעת טענה כי הנתבע 2 פעל בניגוד לתניית הסודיות (ס' 70 לכתב התביעה וס' 85 ו- 87 לתצהיר משלים של מר ורדי) אך לא פירטה ולא הבהירה את טענתה.

נט. התובעת טענה כי הנתבעת 3, במהלך העסקתה אצל התובעת, טיפלה בלקוחות בהם היה מעורב עו"ד יחזקאל פרידמן (ס' 74 לכתב התביעה). עוד טענה התובעת כי לאחר מתן הודעת התפטרותה סירבה הנתבעת 3 להעביר לה (לתובעת) כל המידע הרלוונטי הנוגע ללקוחות אלה (ס' 75 לכתב התביעה) ולבסוף טענה התובעת כי הנתבעת 3 מסרה מידע הקשור בטיפול בלקוחות אלה במטרה להעבירם לנתבעת 1 (ס' 78 לכתב התביעה) וכן בס' 92, 93 ו-96 לתצהיר משלים של מר ורדי).

ס. טענתה זו של התובעת נגד הנתבעת 3 לא מפורטת ולא ברורה. לא ברור מהו המידע הסודי ומה הועבר ממנו ולמי. בנוסף, הסוגיה בדבר הזכויות בלקוחות בהם היה מעורב עו"ד יחזקאל פרידמן הוחרגה בהסכמת הצדדים מהמחלוקת שעומדת לדיון בפנינו בשל חוסר סמכות עניינית. די באלה כדי לדחות טענה זו של התובעת.

סא. למעלה מן הצורך נציין כי בסיכומיהם הבהירו הנתבעים כי הם מקיימים ויקיימו את חובתם לשמירת סודיות לפי חוק (ס' 97 לסיכומי הנתבעים). אנו מקבלים הבהרה זו של הנתבעים אך אין בכך לתמוך בטענות התובעת בענין תניית הסודיות.

גזל סוד מסחרי:

סב. התובעת טענה כי "מעשי הנתבעים עולים לכדי גזל סוד מסחרי ושימוש שלא כדין בו, כמשמעותם בסעיפים 5, 6, 9 ו-10 לחוק עוולות מסחריות, תשנ"ט-1999" (ס' 95 לכתב התביעה) אך גם טענה זו לא פרטה ולא ברור מהו לטענתה אותו סוד מסחרי.

סג. בהלכת צ'ק פוינט נקבע כי על המעסיק הטוען לקיומו של סוד מסחרי – הנטל להוכיח כך –

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 19116-08-20

1 "סוד מסחרי" אינו מילת קסם. על מעסיק הטוען לקיומו של "סוד מסחרי" להוכיח את
2 קיומו. היינו, עליו לתאר ולפרט מהו הסוד. אין להסתפק בתיאור כללי או בטענה כללית
3 על קיומו של "סוד", כפי שאירע במקרה דנן, אלא יש להצביע לדוגמה על תוכנה,
4 פורמולה, נוסחה מסוימת, רשימת לקוחות מסוימת, תהליך מסוים וכו'. במסגרת
5 הוכחת ה"סוד המסחרי" על המעסיק הקודם להוכיח גם את היקפו ואת הזמן שעליו
6 להיוותר בגדר "סוד". יתרה מזו, על המעסיק הקודם להוכיח, כי מדובר ב"סוד" וכי
7 הוא נקט באמצעים סבירים במטרה להבטיח את שמירת הסוד המסחרי, כגון: חשיפתו
8 בפני עובדים הזקוקים לו לצורך עבודתם ואי-חשיפתו לעובדים אחרים או שמירת
9 החומר במקום מוגן. (ראו פס"ד מנחם מן).

10
11 סד. התובעת ציינה בס' 91 לכתב התביעה כי כוונתה לרשימת לקוחותיה. מר ורדי נחקר על
12 כך והעריך כי לתובעת כ-100 לקוחות (עמ' 11 ש' 19 – 20 לפרוטוקול) אך התובעת לא
13 הציגה רשימת לקוחות שלה. גם אם נתייחס לאותם 7 לקוחות ספציפיים אשר הודיעו
14 על הפסקת התקשרותם עם התובעת לאחר עזיבת הנתבע 2 – עדין התובעת לא טענה
15 ולא הראתה כי שמרה לקוחות אלו בסוד וכיצד שמרה אותם בסוד.

16 סה. בכל הנוגע לרשימת לקוחות הובהר בפסיקה, כי "רשימת ספקים או לקוחות תוכר
17 כסודית רק כאשר היא מחזיקה "ערך מוסף" מלבד קיבוץ שמות הלקוחות או הספקים
18 בענף, בנסיבות בהן הוכח כי נדרש מאמץ מיוחד בגיבושה, ויש יתרון בקבלתה מן
19 המוכן" (ראו ע"ע(ארצי) 62/08 דוד לבל – חברת הדקה ה-90 בע"מ (27.12.2009) וכן
20 פס"ד מנחם מן וכל המובאות בס' 26 לו).

21 סו. בענייננו, שבעה הלקוחות האמורים היו בטיפולו העצמאי של הנתבע 2 בלבד בתקופת
22 העסקתו בשורות התובעת ומר ורדי אף הודה כי לא הכיר אותם ואולי טיפל באחד מהם
23 וגם זאת לא באופן שוטף (עמ' 11 ש' 6 – 9 לפרוטוקול). יתרה מזו, הנתבע 2 הצהיר -
24 והצהרתו זו לא נסתרה – על תחום מומחיותו הייחודי אשר התפתח בעשרים השנים
25 האחרונות נוכח השינויים שחלים על ביצוע תשתיות לאומיות בשיטת PPP (ס' 76
26 לתצהירו המשלים) – תחום מומחיות ייחודי אך לא סודי, לא כלפי עובדי התובעת, לא
27 כלפי לקוחותיה ולא כלפי יועצי ביטוח עסקי נוספים בשוק. זהו פלח שוק מתפתח שכל
28 מי שיש לו המומחיות לטפל בו – רוצה לפרסם זאת ברבים.

29 סז. התובעת גם לא הראתה דרך טיפול ייחודית או הצעת ביטוח עסקית, סודית שהיא
30 פיתחה לטיפול בלקוחות רלוונטיים, שגילויה עשוי לפגוע בה.

31 סח. התובעת אפוא לא הוכיחה טענתה בדבר סוד מסחרי ולכן היא נדחת.

32 סט. לא למותר לציין כי בסיכומי התשובה טענה התובעת כי "בהתאם לסעיפים 5 ו-6 לחוק
33 עוולות מסחריות, תשנ"ט-1999 ברי כי הנתבעים גזלו סודות מסחריים מהתובעת.
34 היינו, הנתבעים השתמשו במידע עסקי שאינו נחלת הרבים ואינו ניתן לגילוי בנקל.

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 19116-08-20

כך למשל, מערך הביטוחים של הלקוחות, מערך החוזים וההתקשרויות של הלקוחות, התביעות והנושאים הפתוחים ביחס ללקוחות. ללא המידע האמור לא ניתן לטפל בלקוחות שגזלו הנתבעים מהתובעת. ויודגש, אין נפקא מינה אם הסוד המסחרי ניטל מהתובעת או מאדם אחר (כמו למשל, לקוח) אשר הסוד המסחרי נמצא בידיעתו (ס' 20 לסיכומי התשובה. הדגשה במקור).

ע. טענה זו טענה התובעת לראשונה בסיכומיה ודי בכך כדי לדחות אותה על הסף. עם זאת בחקירתו נשאלו הנתבעים 2 ו-4 על כך. הנתבע 2 העיד כך:

"ש. נכון שלקחת מהמחשבים של המבקשת כל מיני דברים שקשורים ל לקוחות – תנאי התקשרות, אנשי קשר, הסכמים, רשימת לקוחות?
ת. לא נכון, הדבר היחיד שעשיתי ממנו העתק זה ההתכתבויות שלי עם אברי.
ש. כל החומר שיש לך בקשר ללקוחות לא עשית לך שום העתק?
ת. שום דבר" (עמ' 27 ש' 5 – 9 לפרוטוקול).

והנתבע 4 העיד כך:
"ש. נכון שלקחת ממחשבי המבקשת כל מיני דברים שקשורים ללקוחות שאתה מטפל היום?
ת. לא לקחתי שום דבר, מלבד חומר שקשור בלקוחות המשותפים.
ש. אתה מדבר על הלקוחות שבנספח 36?
ת. כן.
ש. אז איך לגבי הלקוחות האחרים אתה יכול לטפל בהם ללא החומר הרלוונטי?
ת. אין שום בעיה, זה כמו כל לקוח חדש אחר שמגיע למשרד, אנחנו לא פונים ליועץ הקודם. אנחנו מבקשים את החומר מחברת הביטוח ומהלקוח. זה מה שמקובל בתחום שלנו". (עמ' 30 ש' 14 – 20 לפרוטוקול).

עא. דע עקא שהתובעת לא פירטה מהו בדיוק המידע העסקי, לאיזה לקוח מתייחס המידע העסקי, מדוע מידע ספציפי הרלוונטי ללקוח מסוים מהווה סוד מסחרי כלפי אותו לקוח וכיצד מי מהנתבעים מפר את תנית הסודיות בשעה שהוא מקבל מידע עסקי זה מהלקוח עצמו.

תנית אי תחרות:

עב. אין חולק כי בכל הסכמי העבודה של הנתבעים 2 – 5 מופיע סעיף 8 הקובע כך:

8.1 העובד מתחייב בזמן היותו עובד החברה וכן עם הפסקת עבודתו בחברה ולתקופה של 18 חודש לאחריה, לא לפנות, במישרין או בעקיפין, ללקוחות החברה, אשר החברה מקיימת עמם קשרים מסחריים במועד הפסקת העבודה, או נמצאת בשלבי מו"מ לקיום קשרים מסחריים כאמור, או היתה עמם במו"מ בתקופת עבודתו של העובד בחברה, ולא לקבל מהלקוחות האמורים, במישרין או בעקיפין, כל הזמנה, הצעה ו/או עסק, שהחברה כבר עסקה בהם אותו זמן או התעתדה לעסוק בהם, וכן מתחייב העובד להימנע באופן מוחלט ממתן שירות כלשהו ללקוחות החברה בין במסגרת היותו עצמאי

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 19116-08-20

ו/או שכיר ו/או בכל מסגרת אחרת. הנ"ל לא יחול לגבי העסקה ישירה כשכיר של העובד על ידי הלקוח ובלבד שלא מדובר בתפקיד שעניינו טיפול בביטוח למעט בביטוחי הלקוח עצמו.

8.2 במקרה ובו, מכל סיבה שהיא, בין אם תוך כדי הפרת הוראת סעיף 8.1 ובין אם לאו, יתן העובד, בזמן או לאחר תום תקופת עבודתו עבור החברה, שירות יעוץ בתחומים בהם עוסקת החברה, בין אם כעצמאי ובין אם כשכיר או בכל דרך אחרת, למי מלקוחות החברה (כפי שיהיו מעת לעת ובתום תקופת עבודתו של העובד בחברה), הרי ש-70% מכל תמורה כספית או תמורה אחרת אשר יקבל העובד או מי מטעמו או שתקבל בתאגיד בו מועסק העובד או שבו הוא שותף או בעל מניות, מלקוח כאמור, למשך תקופה של עד 18 חודשים לאחר סיום העסקתו של העובד בחברה, תהא שייכת לחברה" (להלן – תנית אי תחרות).

בהסכמי העבודה של הנתבעים 3-5 נקבעה בסעיף 8.1 להסכם תקופה של 24 חודשים ובסעיף 8.2 להסכם תקופה של שלוש שנים.

עג. בע"א 6601/96 AES System Inc. נ' משה סער ואח' (28.8.2000) סקר כב' הנשיא (כתארו אז) אהרון ברק וניתח את האינטרסים המנוגדים החלים בסוגיה של תנית אי תחרות בהסכמי עבודה וקבע בס' 31 לפסק הדין כך :

"את עמדתי ניתן לסכם בארבע הפרופוזיציות האלה: ראשית, תניה בין מעביד לעובד המגבילה את חופש העיסוק של העובד לאחר סיום עבודתו בלא להגן על "אינטרסים לגיטימיים" של המעביד, היא בטלה בהיותה נוגדת את "תקנת הציבור"; שנית, "האינטרס הלגיטימי" של המעביד – הנותן תוקף לתניה המגבילה את חופש העיסוק של העובד – הוא האינטרס ה"קנייני" או "מעין קנייני" של המעביד בסודותיו המסחריים וברשימת לקוחותיו (עד כמה שהיא סודית). רשימה זו אינה סגורה, ובקביעתה של רשימת "האינטרסים הלגיטימיים" יש להתחשב ביחסי האמון שבין עובד למעביד, בהילכות המסחר הראויות ובחובת תום-הלב וההגינות שבין עובד למעביד; שלישית, ההגנה הניתנת ל"אינטרסים הלגיטימיים" של המעביד אינה מוחלטת. היקפה נקבע על-פי מבחנים של סבירות ומידתיות, המתחשבים במועדה, בתחומה ובסוגה של ההגבלה; רביעית, ככלל, אין למעביד "אינטרס לגיטימי" שעובדו לא יתחרה בו לאחר סיום עבודתו. על-כן הגבלת חופש העיסוק של המעביד המגשימה אך את האינטרס של המעביד שעובדו לא יתחרה בו ("אי-תחרות כשלעצמה") נוגדת את תקנת הציבור. בטלותה של הגבלה זו נובעת מהיעדר "אינטרס לגיטימי" ביסודה, ועל-כן, ככלל, אין מקום כלל לבחון את סבירותה או את מידתיותה של אותה הגבלה.

עד. משמע, לא די בקיומה בלבד של תנית אי תחרות בהסכמי העבודה של הנתבעים כדי לאסור עליהם להתקשר עם לקוחות התובעת. על התובעת להראות אינטרס לגיטימי שלה אשר מוגן באמצעות תניה זו ורק אז ינתן תוקף לתניה זו. ללא הוכחת אינטרס לגיטימי כאמור – תנית אי התחרות נוגדת את תקנת הציבור והיא בטלה. נוסף ונדגיש

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 19116-08-20

1 כי הלכה זו חלה גם במצב בו, כטענת התובעת, העובד הוא עורך דין וניתנה לו הזדמנות
2 לנהל משא ומתן בטרם חתם על הסכם העבודה הכולל תניה כזו ונערכו שינויים בתניה
3 זו בהתאם לבקשתו וגם אם, כטענת התובעת, חזרו הצדדים ואישרו תנאי הסכם
4 העבודה ובכללם תניה זו במסגרת הסכמים מאוחרים יותר למתן טיפול משותף
5 בלקוחות (נספח 36 לתצהיר משלים של מר ורדי).

6 עה. התובעת הצביעה על ארבעה אינטרסים לגיטימיים שלה אשר לטענתה מוגנים על ידי
7 תנית אי התחרות בהסכמי העבודה שלה עם הנתבעים, כדלקמן:

תמורה מיוחדת:

8
9 עו. בסיכומיה טענתה התובעת כי הנתבעים 2 ו-4 קיבלו תמורה מיוחדת עבור התחייבותם
10 שלא להתחרות בתובעת (ס' 35 – 44 לסיכומים).
11

12
13 עז. בעיון בכתב התביעה מצאנו טענת התובעת כי "לצד התמורה המיוחדת שקיבל יוראי,
14 כעובד שותף שכר, שהייתה גבוהה משמעותית מעובדים אחרים...הוא שימש בתפקיד
15 המצריך מידה רבה של אמון כלפי החברה" (הדגשה במקור. ס' 55 לכתב התביעה וס' 59
16 לתצהיר משלים של מר ורדי). לא מצאנו בכתב התביעה טענה בדבר תשלום תמורה
17 מיוחדת לנתבעים 3 – 5. גם לא מצאנו טענה כי התמורה המיוחדת ששולמה לנתבע 2
18 היתה עבור התחייבותו לא להתחרות בתובעת.
19

20 עח. בתצהירו המשלים הצהיר מר ורדי כי הנתבע 4 קיבל תמורה מיוחדת בגין עבודתו (ס'
21 99 לתצהירו המשלים) אך לא הצהיר כי תמורה מיוחדת זו שולמה לו עבור התחייבותו
22 לא להתחרות בתובעת. משמע, עד לסיכומיה, התובעת לא טענה ולא הצהירה כי נתבעים
23 2 ו-4 קיבלו תמורה מיוחדת עבור התחייבותם שלא להתחרות בה.
24

25 עט. ביחס לנתבע 2 טענה התובעת בסיכומיה כי קיבל תוספת משמעותית לשכר הבסיס, על
26 בסיס רווחי התובעת וכן הטבות נוספות כגון רכב צמוד ובתמיכה לכך ציינה התובעת
27 סכומים שקיבל הנתבע 2 כמענק רווחים וזאת מתוך אישור רואה החשבון של התובעת
28 מיום 2.9.2020. אין בידינו לקבל טענות אלה של התובעת וזאת מכמה סיבות:
29

30 **האחת**, כאמור התובעת לא טענה בכתב תביעתה ומר ורדי לא הצהיר בתצהירו המשלים
31 כי שולמה תמורה מיוחדת לנתבעים 2 ו-4 עבור התחייבותם לא להתחרות בתובעת.
32 הנתבע 2 הצהיר כי מעולם לא הוצג לו על ידי התובעת כי התגמול שקיבל הוא תגמול
33 מיוחד עבור התחייבותו לאי תחרות (ס' 10 לתצהירו המשלים). מכאן שגרסתו לא
34 נסתרה.

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 19116-08-20

1 **שנית**, הנתבע 2 הצהיר כי חלקו ברווחי התובעת שולם לו במסגרת סיכום שלו עם מר
2 ורדי על מעבר מדורג לשותפות בתובעת וכביטוי לסיכום זה (ס' 8-9 לתצהירו המשלים).
3 הנתבע 2 חזר על גרסתו זו גם בחקירתו (עמ' 20 ש' 23 – 29 לפרוטוקול). גם מר ורדי
4 הצהיר כי הנתבע 2 קיבל מעמד **של עובד שותף שכיר** שהקנה לו השתתפות ברווחי
5 התובעת (ס' 54 לתצהירו המשלים). מכאן שגרסתו זו של הנתבע 2 לא נסתרה.
6 **שלישית**, מעיון בהסכם העבודה של הנתבע 2 ובנספח א' לו (נספח 10 לתצהיר משלים
7 של מר ורדי) לא צוין מפורשות כי שכרו של הנתבע 2 כולל תמורה עבור התחייבות לאי
8 תחרות. מאידך צוין כי עבודה בשעות נוספות נכללות בשכר. דהיינו, מקום שהתובעת
9 התכוונה לכלול רכיב מסוים בשכרו של הנתבע 2 היא ציינה זאת במפורש ואם לא ציינה
10 – משמע לא התכוונה לכלול רכיב זה בשכרו של הנתבע 2. למותר לציין כי התובעת היא
11 זו אשר ניסחה את הסכם העבודה. כך ביחס להסכם העבודה של הנתבע 4 (נספח 27
12 לתצהיר משלים של מר ורדי).
13 **רביעית**, התובעת ביקשה לסתור את טענת הנתבע 2 בדבר הבטחת מר ורדי למנותו
14 מנכ"ל התובעת בכך שלהבטחה זו אין ביטוי בהסכם העבודה (ראו חקירת הנתבע 2
15 בעמ' 18 ש' 1 – 19 לפרוטוקול). אותו דין צריך לחול גם ביחס לתמורה המיוחדת.
16 התובעת אינה יכולה, כאשר זה נוח לה, לכלול בהסכם העבודה מה שאין בו במפורש.
17 **חמישית**, אישור רואה החשבון של התובעת מיום 2.9.2020 לא הוגש לתיק וזאת
18 משוויתרה התובעת על הגשתו במסגרת דיון נוסף במעמד הצדדים (ראו החלטה מיום
19 11.9.2020, בקשה של התובעת מיום 13.9.2020 לצרף אישור רואה החשבון סובול
20 וטפסי 106 לתיק, החלטה מיום 16.9.2020 והודעת התובעת מיום 21.9.2020). בנסיבות
21 אלו אין התובעת רשאית להסתמך על מסמך זה. נוסף, כי התובעת טענה לראשונה
22 בסיכומיה כי שכרו של הנתבע 2 היה גבוה מאוד לאור כך שכלל תמורה מיוחדת (ס' 38
23 לסיכומיה). התובעת לא הציגה משכורות של עובדים בדרגה, בוותק ובמומחיות של
24 הנתבע 2 לצורך השוואה. התובעת גם לא הראתה את הכנסותיה מהלקוחות בהם טיפל
25 הנתבע 2 לצורך השוואה בין תרומתו לה לבין חלקו ברווחיה. כאמור, הנתבע 2 הציג
26 הסבר אחר לחלקו ברווחי התובעת. הסבר אשר נתמך בתצהיר מר ורדי ולכן לא נסתר
27 ואנו מעדיפים אותו.
28 **שישית**, בהתאם להלכת צ'ק פוינט יש לבחון האם העובד קיבל תמורה מיוחדת עבור
29 התחייבותו שלא להתחרות בעתיד במעסיקו עם תום יחסי העבודה ביניהם. דהיינו, על
30 התובעת להראות תמורה קבועה, לא מותנית בתנאי, אשר ניתנה לנתבע 2 באופן קבוע.
31 בענייננו, התובעת לא טענה ולא הראתה התחייבות מצידה לשלם תמורה מיוחדת
32 לנתבע 2 גם במצב בו לא יהיו לה רווחים. התובעת אף טענה כי הבהירה לנתבע 2 שיתכן
33 שעקב משבר הקורונה לא תשלם לו כלל את חלקו ברווחים של שנת 2019 (ס' 67 לכתב
34 התביעה). בנוסף, בהתאם להסכם העבודה של הנתבע 2, לתובעת הזכות להשקיע חלק
35 מרווחיה שלא בתחום הביטוח והשקעתה זו תיגרע מחישוב הרווח ממנו יגזר חלקו של

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 19116-08-20

הנתבע 2 (ס' 2.1 סיפא לנספח א' להסכם העבודה). דהיינו, הסכום המשולם לנתבע 2 אינו קבוע ומותנה בהחלטות כלכליות של התובעת.
שביעית, אין חולק כי התובעת טרם שילמה לנתבע 2 חלקו ברווחיה לשנת 2019 ועל פי עדות מר ורדי היא תעשה כן רק בחודש ינואר 2021. משמע, גם לשיטת התובעת היא לא שילמה לנתבע 2 התמורה המיוחדת כטענתה ולכן אין ביכולתה להצביע על תשלום זה כמקום לה אינטרס לגיטימי.

פ. בחס לנתבע 4 טענה התובעת בסיכומיה כי שכרו ההתחלתי היה 12,000 ₪ ברוטו והוא עלה ב-2,000 ₪ בכל חצי שנה בממוצע עד אשר הגיע ל-26,000 ₪ ברוטו סמוך להתפטרותו. מדובר בשכר גבוה ביחס לעובדים אחרים של התובעת ובשוק בכלל אשר זהים בוותק ובמעמד של הנתבע 4 (ס' 42 לסיכומיה). גם טענה זו אין בידינו לקבל מהסיבות כדלקמן:

האחת, הנתבע 4 הצהיר כי לא קיבל תמורה מיוחדת עבור התחייבותו לאי תחרות עם התובעת (ס' 9 ו-10 לתצהירו). הוא נחקר על הכנסתו בתקופת עבודתו אצל התובעת (עמ' 29 ש' 5 – 11 לפרוטוקול) וכן על העלאת שכרו האחרונה (עמ' 30 ש' 21 – 30 לפרוטוקול) וגרסתו לא נסתרה.

השניה, מעיון בהסכם העבודה שלו (נספח 27 לתצהיר משלים של מר ורדי) לא נמצא ציון מפורש כי שכרו של הנתבע 4 כולל תמורה מיוחדת עבור התחייבותו לאי תחרות הגם שנמצא ציון מפורש כי השכר כולל תמורה עבור עבודה בשעות נוספות.
השלישית, גם ביחס לנתבע 4 – התובעת לא הראתה כי שכרו היה גבוה ביחס לעובדים אחרים השווים לו בוותק ובמעמד הן אצל התובעת והן בשוק בכלל. יובהר כי לבית הדין אין ידיעה שיפוטית על כך והפסיקה אליה הפנתה התובעת בס' 40 לסיכומיה לא עוסקת בעובדים בתחום היעוץ הביטוחי העסקי כדוגמת הנתבע 4 ולכן גם לא יכולה להאיר את עינינו בענין זה.

פא. לבסוף, בחקירתו אישר מר ורדי כי כל עובד של התובעת מקבל נוסח הסכם עבודה זהה לעיונו, הכולל סעיף אי תחרות (עמ' 5 ש' 22 – 25 לפרוטוקול). התובעת לא טענה כי כל עובדיה מקבלים תמורה מיוחדת עבור התחייבותם לאי תחרות ומכאן שבעדותו זו של מר ורדי יש כדי לסתור טענת התובעת בדבר תשלום תמורה מיוחדת לנתבעים 2 ו-4 עבור התחייבותם לאי תחרות.

פב. התובעת לא הוכיחה טענתה בדבר תשלום תמורה מיוחדת לנתבעים 2 ו-4 ולכן היא נדחת גם לגופא.

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 19116-08-20

הכשרה מיוחדת:

פג. בסיכומיה טענה התובעת כי בהתאם להלכת צ'ק פוינט יש להחיל תנית אי תחרות מקום בו מתקיימת הכשרה מיוחדת, כבענייננו (ס' 34, 52 – 54 לסיכומים). אין בידינו לקבל טענה זו ונסביר.

פד. בהתאם להלכת צ'ק פוינט, במקרה בו המעסיק השקיע משאבים מיוחדים ויקרים בהכשרת העובד ובעקבות זאת התחייב העובד לעבוד אצלו למשך תקופה מסוימת, ניתן להצדיק את הגבלת העיסוק של העובד למשך תקופה מסוימת כתמורה על ההשקעה של המעסיק בהכשרתו. ברי, שאם העובד רכש את ההכשרה במהלך עבודתו הרגילה או על חשבונו ובזמנו הפנוי, הרי שהיא הופכת לקניינו ואין המעסיק הקודם רשאי להגבילו בשימוש שיעשה בה לאחר סיום עבודתו.

פה. התובעת לא טענה כי הכשירה את הנתבע 2 ליתן יעוץ ביטוחי ספציפי לתחנות כוח ופרויקטים של תשתיות וכי השקיעה לצורך כך משאבים מיוחדים. התובעת לא טענה באיזה אופן הכשירה את הנתבע 2 ולא הראתה השקעה מצידה בכך. הנתבע 2 הוא זה אשר הצהיר על מומחיותו הייחודית אותו פיתח בלימוד עצמי (ס' 75 לתצהירו המשלים). בחקירתו נשאל הנתבע 2 על המומחיות הייחודית שהוא ציין, לא על טענה כזו מצד התובעת, והוא העיד כך:

"ש. אני מבין שאתה כותב כמה פעמים בתצהירים שלך שאתה מומחה בתחנות כח, מומחה יחודי?

ת. נכון.

ש. נכון שמומחיות זו נרכשה על ידך תוך כדי היותך אצל המבקשת?

ת. אני עובד שמה 25 שנה, התשובה היא כן" (עמ' 23 ש' 11 – 15 לפרוטוקול).

העובדה שהנתבע 2 אישר כי רכש את מומחיותו הייחודית במסגרת עבודתו אצל המבקשת אינה סותרת את הצהרתו כי פיתח מומחיותו זו בלימוד עצמי ואינה מעידה כי התובעת הכשירה אותו לכך.

פו. בנוסף, התובעת לא טענה ולא הוכיחה כי הנתבע 2 התחייב לעבוד אצלה תקופה מסוימת בתמורה להשקעתה בו.

פז. לא למותר לציין כי מר ורדי בעצמו לא סבר שיש לו בעלות על הידע שהנתבע 2 רכש. ראה הודעתו בדואר אלקטרוני לנתבע 2 מיום 23.2.2020 (נספח 12 לתצהירו המשלים) שם כתב, בין היתר כך: **"... אני לא מזכיר כאן שכל מה שאתה יודע בתחום, לרבות התנהלות עם לקוחות, גורמים בחו"ל וכו', למדת ממני. מאחר ואני לא סובר שיש לי**

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 19116-08-20

בעלות על הידע שעובדים רוכשים, גם אם במקרה שלך מדובר בהשקעה רבת שנים
שלי אישית ותמיכה מקצועית מלאה". (הדגשה לא במקור).

פח. בנסיבות אלו, טענתה זו של התובעת לא רק שמהווה הרחבת חזית אסורה אלא שגם
לא הוכחה ולכן היא נדחית גם לגופא.

הפרת חובות תום לב ואמון:

פט. בפסיקה שלאחר הלכת צ'ק פוינט הורחבה חובת תום הלב והובהרה על ידי השופטת
(כתוארה אז) נילי ארד בפס"ד גירית כדלקמן:

"בית דין זה ובית המשפט העליון בהלכתו הפסוקה, כמו גם מלומדי משפט
בכתביהם, עמדו על ייחודו של חוזה העבודה כחוזה יחס מתמשך, על כך
שההתייחסות אל חוזה העבודה היא כאל חוזה לשיתוף פעולה המושתת על יחסי
אמון ועל חובת הנאמנות החלה על הצדדים לו...
יש לתת משקל הולם לשיקולים של אמון, הגינות, תום לב ומסחר הוגן. הפרת
חובות אלה על ידי הנתבעים, יש בה משום פגיעה ממשית באינטרס הציבורי
ובתקנת הציבור שאין להתירה. באשר, תקנת הציבור היא שלא יהפוך העובד
ל"סוס טרויאני" אשר בא בחצריו של מעסיקו ויצא ממנו ונתח בידו".

צ. הראנו בפסק דין זה לעיל כי שבעת הלקוחות של התובעת אשר עברו לעבוד עם הנתבעים
עשו זאת ביוזמתם ומרצונם החופשי, ללא שידול או שכנוע מצד הנתבע 2. מיד שנודע
להם על עזיבת הנתבע 2 הם הודיעו לתובעת על הפסקת התקשרותם עמה.

צא. הנתבע 2 הצהיר כי שבעה לקוחות אלו שייכים למגזר שוק מצומצם, בעלי תחנות כח
ו/או עוסקים בפרויקטים של תשתיות במימון בנקאי והם נזקקים למומחיות שפיתח
בטיפול בעניינם (פרק ט/1 לתצהירו המשלים). גרסתו זו לא נסתרה.

צב. שבעה הלקוחות האמורים של התובעת קיבלו שירות עיקרי מהנתבע 2 בלבד במסגרת
תקופת העסקתו אצל התובעת. הנתבע הצהיר כי טיפל בלקוחות אלה והתנהל עמם
באופן עצמאי (ס' 13 לתצהירו המשלים) וחלק מהם אף הובאו לתובעת על ידו (ס' 80
לתצהירו המשלים). על רקע זה יש מחלוקת בין הצדדים אם כולם גויסו לתובעת על ידי
הנתבע 2 או גם על ידי מר ורדי אך אין ספק כי כולם טופלו באופן שוטף על ידי הנתבע
2 בתקופת העסקתו אצל התובעת. מר ורדי נחקר על כך והעיד כך:

"ש. האם מתוך אותם שבעה לקוחות אתה טיפלת באחד הלקוחות?
ת. אחד, לא באופן שוטף, שניים, זו הסיבה שהלקוחות הלכו עם יוראי כי הוא
היה האיש המטפל. היכן שהיו מקרים שבהם הטיפול היה גם שלי וגם של
יוראי יחד והיו כמה מקרים כאלה, אף לקוח כזה (לא – א.ה) חשב ללכת עם
יוראי" (עמ' 11 ש' 6 – 9 לפרוטוקול).

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 19116-08-20

מר ורדי לא הצביע על לקוח אחד מתוך שבעה הלקוחות האמורים אשר טופל על ידו ועל ידי הנתבע 2 באופן שוטף. עוד העיד מר ורדי כי פנה לכמה מלקוחות אלה והודיע להם כי צוות אחר בתובעת יחליף את הנתבע 2 בטיפול בענייניהם ולמרות זאת, הם בחרו להודיע לו על הפסקת התקשרות. כך ביחס למנכ"ל **אלון תבור** (עמ' 12 ש' 12 – 14 לפרוטוקול). עוד העיד מר ורדי כי פנה טלפונית למר נועם ניצני מחברת מגלים (נספח 18 לתצהירו המשלים) כי **"ידעתי שיוראי טיפל בו וגם מכיר אותו שנים רבות ורציתי לדעת מה הוא מתכוון לעשות"** (עמ' 12 ש' 32 – 33 לפרוטוקול) ומר ניצני אמר לו **"שיוראי הוא האיש שמטפל בהם ולכן נראה לו טבעי להמשיך לעבוד עם יוראי"** (עמ' 13 ש' 4 לפרוטוקול) ובהמשך העיד מר ורדי **"היה ברור לגמרי שנועם ניצני עומד בכל התקופה בקשר עם יוראי...לא בגלל שנועם ניצני חושב רעות על החברה אלא בגלל שהאיש שהוא מכיר טיפל בו מצוין....היה ברור לי שניצני מתכוון ללכת ליוראי. לא ניסיתי לשכנע אותו דקה. אני חושב שהנהלת מגלים כמו הנחה של כל חברה פעלה לטובת החברה כפי שהיא רואה אותה"** (עמ' 13 ש' 27 – 32 לפרוטוקול). עוד אישר מר ורדי כי מר ניצני ביקש ממנו לכבד את ההחלטה שלו להפסיק את ההתקשרות עם התובעת ולהמשיך עם הנתבע 2 (עמ' 14 ש' 1 – 3 לפרוטוקול).

צג. מר ורדי אישר בעדותו כי גם מר ידידי פז מחברת נגב אנרגיה הודיע לו על סיום התקשרות והסביר שמאחר ויוראי הוא זה שטיפל ומכיר יותר טוב מאחרים והיה איש הקשר לפחות ב-80% מהדברים מצא לנכון שיהיה הכי פשוט להמשיך לעבוד עם יוראי" (עמ' 14 ש' 7 – 9 לפרוטוקול).

צד. מעדויות אלו אנו מסיקים כי הלקוחות עצמם, משיקולים מסחריים, כלכליים, העדיפו להמשיך ולעבוד עם הגורם המוכר להם, שעמו עמדו בקשר לאורך התקופה, הוא הנתבע 2. אחד הלקוחות אף הסכים להישאר בטיפול התובעת אך לאחר תקופת ניסיון החליט לעזוב ולחבור לנתבע 2. משכך, אנו קובעים כי הלקוחות עזבו ביוזמתם וסיבת העזיבה היא הרצון בקבלת המשך שירות מקצועי והולם מהגורם המוכר להם.

צה. מר ורדי בעצמו הודה בעדותו כי ללקוחות אלה היה אך טבעי להמשיך לעבוד עם הנתבע 2 ובקבלתם החלטתם זו הם פעלו משיקולים ענייניים, מסחריים אשר מטיבים עמם ולא בגלל שהם חשבו רעות על התובעת. ראו עדותו לעיל.

צו. הנתבע 2 הצהיר כי בתקופת ההודעה המוקדמת המשיך וטיפל בלקוחות האמורים. מר ורדי קיים עמו שתי פגישות קצרות בהן נעשה מעבר שטחי על חלק מן הלקוחות שטופלו על ידו. לא נערכה חפיפה והעברה מסודרת של הטיפול בלקוחות בהם טיפל (ס' 49 – 50

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 19116-08-20

1 לתצהירו המשלים). מר ורדי נחקר על כך ואישר כי התקיימו בינו לבין הנתבע 2 שתי
2 פגישות קצרות שהוא לא זכר כמה זמן ארכו ואשר במהלכן דנו ב-20 לקוחות (עמ' 10
3 לפרוטוקול). עוד הצהיר הנתבע 2 כי התנהלות זו של התובעת מעידה כי מר ורדי כלל
4 לא ציפה שלקוחות אלו ישארו אצל התובעת וכל מטרתו בפניותיו אליהם היתה כדי
5 למנוע מהם לעבוד עם הנתבע 2 (ס' 89 לתצהירו המשלים).

צז. בחקירתו החוזרת העיד מר ורדי כי –

10 **"...המסר מלקוחות אלו כי מאחר ויוראי מכיר את התיק שלהם ספציפית יותר**
11 **טוב לכן זה נראה להם נכון שהוא ימשיך לטפל בתיק שלהם. אף אחד מהלקוחות**
12 **האלה לא הביע פקפוק ביכולת של החברה או שלי. הלקוחות האלה לדעתי אם**
13 **יצטרכו לבחור בין ללכת לצד ג' או לחזור לעבוד עם החברה שיש לה מוניטין מצוין**
14 **והיא מומחית בתחום, יבחרו לחזור לעבוד עם החברה. זו ההערכה שלי לכן לא**
15 **בקשנו תביעה כספית אלא צו מניעה"** (עמ' 17 ש' 16 – 21 לפרוטוקול).

16
17 אנו סבורים כי עדותו זו של מר ורדי לא מתיישבת עם עדותו בחקירה נגדית, בה אישר
18 כי לקוחות אלו ביקשו ממנו לכבד את החלטתם להפסיק ההתקשרות עם התובעת
19 ולהמשיך לעבוד עם הנתבע 2 וכי לקוח אחד הפסיק את ההתקשרות עם התובעת לאחר
20 שנתן לה הזדמנות לטפל בענייניו באמצעות צוות אחר. בנוסף, התובעת לא הראתה כי
21 ביכולתה ובאפשרותה המקצועית לספק טיפול מיטבי דומה לטיפול אותו קיבלו לקוחות
22 אלו מהנתבע 2 בתקופת העסקתו בשורותיה וכי יש לה יתרון במתן שירות ללקוחות
23 אלה. מעדויות מר ורדי והנתבע 2 אנו מתרשמים כי שבעת הלקוחות שעברו עם הנתבע
24 2 הכירו בעיקר את הנתבע 2, הוא בקיא בפרטיהם, הוא זה אשר טיפל בהם באופן שוטף
25 בתקופת העסקתו בתובעת וכי הם מעדיפים להמשיך ולעבוד אתו. בנסיבות אלו נראה
26 לנו כי מתן צווי המניעה המבוקשים על ידי התובעת יגרום ללקוחות אלה לפנות לצד
27 שלישי ולא לחזור לתובעת, לאחר שהודיעו לה על סיום ההתקשרות עמה.

28
29 צח. הנתבע 2 הצהיר כי שבעת הלקוחות שעברו אתו מצויים בתקופה זו בעיצומם של
30 מהלכים מורכבים המחייבים יעוץ ביטוחי ושאינם סובלים דיחוי (פרק ט/3 לתצהירו
31 המשלים). בנסיבות אלו, מתן צווי המניעה המבוקשים על ידי התובעת יגרום ללקוחות
32 אלה נזק בטווח המידי. התובעת לא סתרה הצהרה זו של הנתבע ואנו מקבלים אותה.
33 לא ניתן לחייב לקוחות אלו לחזור לתובעת לאחר שהודיעו לה על סיום התקשרות ועברו
34 לעבוד עם הנתבע 2 (ראו לצורך השוואה פס"ד שלמה כהן).

35
36 צט. בנסיבות שנוצרו ואשר לא נסתרו על ידי התובעת, בהן שבעת הלקוחות האמורים עברו
37 לעבוד עם הנתבע 2 כדי להמשיך את הטיפול שקיבלו ממנו עד שעזב את התובעת ולאור
38 המומחיות הייחודית שלו – נראה לנו שהאינטרס הציבורי ותקנת הציבור מטים את

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 19116-08-20

1 הכף להעדפת קיום חופש העיסוק על פני הגבלתו. זאת, על מנת לאפשר ללקוחות ליהנות
2 משירותיו של בעל המומחיות הייחודי אותו בחרו ולא להשפיע על השוק רק בגלל תניית
3 אי תחרות שמצאנו כי אין לה תוקף.

4
5 ק. התובעת לא הראתה כי הנתבעים פעלו בחוסר תום לב ובניגוד לחובת האמון החלים
6 עליהם.

7
8 קא. מסקנתנו מכל האמור לעיל היא כי התובעת לא הראתה אינטרס לגיטימי כלשהו אשר
9 אמור היה להיות מוגן בתנית אי התחרות שבהסכמי העבודה של הנתבעים עמה ועל כן
10 אנו קובעים כי תניה זו נוגדת את תקנת הציבור ובטלה.

עשית עושר ולא במשפט:

11
12 קב. התובעת טענה כי הנתבעת 1 קיבלה שלא כדין נכס (מידע עסקי סודי השייך לתובעת)
13 מהנתבעים 2 – 5 והפיקה ממידע זה רווחים שלא כדין. משכך, הנתבעת 1 חייבת להשיב
14 לתובעת הרווחים שצברה שלא כדין (ס' 98 לכתב התביעה).

15
16 קג. התובעת לא פירטה מהו אותו מידע עסקי סודי השייך לה ולא הוכיחה קיומו. בפסק דין
17 זה לעיל כבר קבענו כי התובעת לא הוכיחה קיומו של סוד מסחרי אשר יש בתנית
18 הסודיות שבהסכמי העבודה כדי להגן עליו.

19
20 קד. בנסיבות אלו, טענה זו של התובעת – נדחית.

11. סוף דבר:

21
22
23
24 קה. לאור כל האמור לעיל אנו קובעים כי אין מקום ליתן צו האוסר על הנתבעים ו/או מי
25 מהם לטפל בשבעה הלקוחות המפורטים בס' 83 לתצהירו המשלים של הנתבע 2 אשר
26 היו לקוחות התובעת ועברו לטיפול הנתבעים. כמו אנו קובעים כי אין מקום ליתן צו
27 האוסר על הנתבעים ו/או מי מהם לטפל באותם לקוחות אשר ביחס אליהם נחתמו
28 הסכמי טיפול משותף בין הצדדים.

29
30 קו. התובעת לא טענה ולא הוכיחה טענותיה ביחס ללקוחות נוספים על אלה המפורטים
31 לעיל בפסק דין זה וכן לא הציגה רשימת לקוחות. בנסיבות אלו בקשתה למתן צו האוסר
32 על הנתבעים לעסוק ו/או ליתן שירותים ו/או לקיים קשרים עסקיים כלשהם בתחום
33 הביטוח העסקי עם מי שהיו והינם לקוחותיה או גורמים שהתובעת היתה ו/או נמצאת
34 עמם במשא ומתן; בקשתה למתן צו האוסר על הנתבעים לפנות ללקוחות התובעת וכן

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 19116-08-20

לבצע עבורם עבודה כיועץ, כקבלן, סוכן, עובד עצמאי או בכל אופן אחר וכן בקשתה
למתן צו האוסר על הנתבעים לפנות או לעמוד בקשרים עסקיים עם מי מלקוחות
התובעת ו/או עם מי שהיה לקוח שלה בשנתיים האחרונות ו/או עם מי שהתובעת ניהלה
עמו משא ומתן בתקופה זו בקשר לכל ענין הקשור לעיסוק בתחומי הביטוח העסקי –
נדחות.

קז. טענת התובעת בדבר סוד מסחרי נדחתה ועל כן בקשתה למתן צו האוסר על הנתבעים
לגלות לצד ג' כלשהו כל מידע פיננסי, עסקי ומסחרי הקשור לתובעת לרבות סודות
מסחריים ובכלל זה רשימת לקוחות התובעת וכן בקשתה למתן צו האוסר על הנתבעים
לעשות שימוש במידע עסקי ומסחרי של התובעת – נדחות.

קח. עם זאת ולאור הצהרת הנתבעים כי הם מקיימים ויקיימו את חובתם לשמירת סודיות
על פי חוק (ס' 97 לסיכומיהם) – ניתן תוקף של פסק דין להצהרה זו.

קט. לא הוכח כי מי מהנתבעים הפיק ו/או שיווק ו/או הפיץ ו/או הציע ו/או מכר הצעות
ביטוח עסקי שלא כדין ומשלא ניתן תוקף לתנית אי התחרות הקבועה בהסכמי העבודה
שלהם עם התובעת, בקשתה למתן צו האוסר על הנתבעים לעשות כן – נדחית.

קי. התובעת תישא בהוצאות הנתבעים ותשלם להם, ביחד ולחוד, סך של 15,000 ₪ בתוך
30 יום. לאחר מכן יישא סכום זה הפרשי הצמדה וריבית כחוק.

ניתן היום, כ"ו תשרי תשפ"א, (14 אוקטובר 2020), בהעדר הצדדים ויישלח אליהם.

אירית הרמל
אירית הרמל, שופטת

מר אסי מזרחי

אירית הרמל

נ.צ. (ע)גב' אורנה רזניק

נ.צ. (מ) מר אסי מזרחי

אירית הרמל, שופטת

נ.צ. (ע)גב' אורנה רזניק